Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 365
Vineri 25 oct. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

COLECTIVIZAREA REGIUNII CONSTANȚA — IZVOR DE PREȚIOASE INVĂȚĂMINTE

Cînd scriu aceste rînduri cred că nu este om care să nu știe că agricultura regiunii Constanța a fost complet colectivizată. Peste 100.000 de familii s-au unit în 334 de gospodării colective și muncesc laolaltă peste 575.000 hectare de teren.

Colectivizarea primei regiuni este una dintre cele mai mari victorii obținute de poporul nostru pe drumul construirii socialismului. După cum se știe, clasicii marxism-leninismului au apreciat că, DUPĂ LUAREA PUTERII, CEA MAI GREA SARCINĂ CARE STĂ IN FAȚA CLASEI MUNCITOARE ESTE UNIREA OCEANULUI DE GOSPODĂRII MICI ȘI MIJLOCII IN MARI UNITĂȚI AGRICOLE SOCIALISTE. Această sarcină a fost îndeplinită cu succes în Dobrogea, A CĂREI AGRICULTURĂ ESTE ASTĂZI IN INTREGIME SOCIALISTĂ. TERMINAREA COLECTIVIZĂRII IN REGIUNEA CONSTANȚA CONSTITUIE O STRĂLUCITĂ CONFIRMARE A JUSTEȚEI POLITICII DUSĂ FAȚĂ DE ȚĂRĂNIME DE CĂTRE PARTIDUL NOSTRU.

In munca de transformare socialistă a satului organele de partid și de stat din regiune au căpătat o vastă experiență. STUDIATĂ MINUȚIOS, LA FAȚA LOCULUI, ACEASTĂ EXPERIENȚĂ POATE DEVENI UN BUN AL TUTUROR CELOR CE LUPTĂ PENTRU COOPERATIVIZAREA AGRICULTURII. DOUĂ SINT MIJLOACELE PRINCIPALE FOLOSITE CONCOMITENT DE CĂTRE ACTIVIȘTII DE PARTID ȘI DE STAT DIN REGIUNEA CONSTANȚA IN MUNCA DE COOPERATIVIZARE ȘI DE COLECTIVIZARE. PRIMUL: INTĂRIREA ECONOMICO-ORGANIZATORICĂ A UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE PENTRU CA ELE, PRIN REZULTATELE OBȚINUTE, SĂ DEVINĂ CENTRE DE ATRACȚIE PENTRU ȚĂRANII MUNCITORI INDIVIDUALI. AL DOILEA: O PERSEVERENTĂ MUNCĂ POLITICĂ DUSĂ ZI DE ZI FĂRĂ INTRERUPERE, PENTRU CA ACESTE REZULTATE SĂ DEVINĂ CUNOSCUTE. Folosirea unilaterală a acestor mijloace principale nu pot duce la succese evidente. Exemplul raionului Codlea, din regiunea Stalin este concludent. Deși toate gospodăriile colective din raion sînt foarte puternice, lărgirea sectorului socialist se desfășoară cu încetineală. In raioanele Agnita și Sighișoara din aceeași regiune sectorul cooperatist crește mult mai repede cu toate că gospodăriile colective de acolo sînt ceva mai slabe. Din experiența regiunii Constanța și din exemplele ce se referă la unele raioane din regiunea Stalin se desprinde învățămîntul: în munca de cooperativizare trebuie folosite în același timp ambele mijloace.

Desigur că însușirea experienței cîștigată în regiunea Constanța nu se poate mărgini numai la cunoașterea și aplicarea învățămîntului de mai sus.

Experiența dobrogenilor ne oferă și alte numeroase învățăminte valabile pentru întreaga țară. De exemplu: MUNCA DE TRANSFORMARE SOCIALISTĂ A SATULUI NU TREBUIE DUSĂ NUMAI INTRE CAMPANIILE AGRICOLE CI IN TOT TIMPUL ANULUI. CELE MAI DE SEAMĂ SUCCESE — TERMINAREA COOPERATIVIZĂRII ȘI APOI A COLECTIVIZĂRII — AU FOST OBȚINUTE TOCMAI IN TOIUL MUNCILOR AGRICOLE CELOR MAI URGENTE. Un alt învățămînt: CEI MAI BUNI AGITATORI SINT COLECTIVIȘTII INȘIȘI. De ce? Colectiviștii au la dispoziție cel mai puternic mijloc de convingere — traiul lor. Adăugind la aceasta și faptul că țăranii îi cunosc, le știu viața din trecut și de astăzi și de aceea au încredere în cuvîntul lor, ne dăm ușor seama de ce e bine ca munca de agitație pentru transformarea socialistă a agriculturii să fie dusă în primul rînd de colectiviști. In regiunea Constanța ei au format marea majoritate a agitatorilor.

INSUȘINDU-ȘI EXPERIENȚA REGIUNII CONSTANȚA, IN MULTE RAIOANE DIN ALTE PĂRȚI ALE ȚĂRII COLECTIVIȘTII MUNCESC ASTĂZI CA AGITATORI PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A SATULUI. CA URMARE A MUNCII LOR ACESTE RAIOANE AU TERMINAT COOPERATIVIZAREA, IAR ALTELE, CA RAIONUL SLOBOZIA, DE LA A CĂRUI COOPERATIVIZARE N-AU TRECUT DECIT 2 LUNI, SE ȘI AFLĂ ACUM IN PRAGUL DEPLINEI COLECTIVIZĂRI. Trebuie spus însă că o parte din membrii unor gospodării colective din regiunile Bacău, Baia Mare, Oradea, Cluj nu duc muncă de atragere a țăranilor muncitori în unitățile cooperatiste. Ceva mai mult. Unii dintre ei se opun primirii de noi membri. Printre cei care procedează astfel pot fi numiți colectiviștii din Țibucani — regiunea Bacău — care au izolat complet gospodăria de sat. La fel se poartă cu consătenii lor și colectiviștii din comuna Belitori, regiunea București. Insuși președintele îi sfidează pe individuali îndepărtîndu-i de gospodărie. Din aceste cauze s-a ajuns în unele părți să fie 2 gospodării colective în același sat, deși situația economică locală cerea o singură unitate. De ce adoptă unii colectiviști o asemenea atitudine? Pentru că, cred unii dintre ei, mărirea numărului de membri ar duce la scăderea venituri-

(Continuare în pag. 4-a)

O VALOROASĂ INOVAȚIE

De curind, vrednicii mecanici de la S.M.T. Sibiu au realizat o valoroasă inovație: plugul P.T. 1—22, cu ajutorul căruia se pot executa desfundări de terenuri, la 50—60 cm.

După cum se știe, plugurile pentru desfundat, importate, nu puteau fi tractate cu ajutorul tractoarelor noastre K.D., ci numai ca mașini puternice, cum sînt Stalineț-80, de fabricație sovietică.

Prin adaptarea plugului P.T. 1—22 din plugul P.T. 3—30, pot fi folosite din plin tractoarele K.D. existente în orice S.M.T. din țara noastră, iar lucrarea de desfundare se poate executa în condiții foarte bune (arătură uniformă la adîncimea de 50—60 cm.).

Pe de altă parte, manopera realizării plugului P.T. 1—22 și costul materialelor necesare nu se ridică decît la 500 lei.

CU NOUL PLUG SE POATE DESFUNDA IN 6 ORE DE LUCRU UN HECTAR, ceea ce este egal cu 10 hectare arătură normală.

A. FALOBA
corespondent

SĂGEȚI

In comuna Viile din raionul Satu Mare nu e apă potabilă pentru vite la pășune. Singura apă de-aici, provenită de la o fabrică, creează infecții.

— Na, că ajunsei la jghiab și nu m-am hotărît: s-o las să moară de sete, sau să moară bind apa asta???

(Desen de N. CLAUDIU)

ZILE HOTĂRITOARE PENTRU SUCCESUL MUNCILOR DE TOAMNĂ

Nicicînd în trecut nu s-a pomenit în satul dobrogean Lanurile, din raionul Negru Vodă, o recoltă atît de bogată ca în acest an: 6.000 KG. PORUMB LA HA.

In fotografie: colectiviștii își îndeplinesc cu cinste obligațiile contractuale față de stat. Peste cîteva minute mașina încărcată cu porumb va porni spre baza de recepție.

AU TERMINAT INSĂMINȚĂRILE

In cursul săptămînii trecute s-au însămînțat în întreaga țară aproape 900.000 ha din care 870.000 ha cu grîu și secară de toamnă. CELE MAI MARI SUPRAFEȚE AU FOST INSĂMINȚATE IN REGIUNILE BAIA MARE, BACĂU, REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ, STALIN, SUCEAVA ȘI GALAȚI, CARE AU REALIZAT INTRE 65—75 LA SUTĂ DIN SUPRAFEȚELE PREVĂZUTE SĂ FIE INSĂMINȚATE IN TOAMNA ACESTUI AN.

Au terminat sau sînt aproape terminate însămînțările de toamnă în raioanele Siret, Ciuc, Gheorghieni, Călmățui, Făgăraș, Tășnad, Tg. Neamț și altele.

In aceeași perioadă a continuat culesul culturilor tîrzii. Porumbul a fost recoltat în proporție de 88 la sută, cartofii 87 la sută, iar sfecla de zahăr 82 la sută. Porumbul se culege zilele acestea de pe ultimele suprafețe în regiunile Craiova, Suceava, Oradea, Iași, Pitești, Bacău, Baia Mare și Regiunea Autonomă Maghiară.

(Agerpres)

O zi pe săptămînă cu carburanți economisiți

Numeroși tractoriști de la S.M.T. Sibiu se străduiesc ca lucrînd pe ogoarele unităților deservite să execute nu numai lucrări de bună calitate, dar să obțină și importante economii de piese și carburanți. In această privință, merită a fi evidențiat tractoristul Fulea Niculae din brigada a V-a, care lucrează pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Șilimnic. Ingrijindu-și bine tractorul și celelalte mașini agricole, folosind vitezele numai în funcție de relieful terenului și evitînd orice deplasări inutile el a reușit să facă importante economii de carburanți. In prezent, el lucrează o zi pe săptămînă numai cu carburanți economisiți. In cursul lunii septembrie, de exemplu tov. Fulea a economisit 516 kg. motorină, 17 kg ulei, 18 kg valvolină și 17 litri de benzină — adică 470 lei, costul acestor carburanți și lubrifianți.

Ingrijindu-și temeinic tractorul, Fulea Niculae a prelungit și durata funcționării tractorului între două reparații cu 334 hantri. El a realizat planul anual și l-a depășit cu 68 hantri.

F. ACHIM
corespondent

Noua brigadă la lucru

Anul acesta au fost organizate și în regiunea Iași două brigăzi experimentale (5 oameni — 500 de hectare) la gospodăriile agricole de stat Todirești și Pojorani. Rezultatele obținute de aceste brigăzi au întrecut toate așteptările: pe terenurile lucrate de ele au fost obținute recolte cu mult mai mari decît pe cele din raza de activitate a celorlalte brigăzi.

Aceste rezultate au contribuit ca în actuala campanie agricolă de toamnă să mai ia ființă în cadrul Trustului Gostat Iași încă 10 brigăzi complexe — între care și cea de la gospodăria de stat Averești.

Această brigadă a fost constituită în urma propunerii tractoristului fruntaș Crăciunescu Gheorghe, care luase parte la o consfătuire organizată la Trustul Gostat, în care se analizase munca primelor brigăzi experimentale.

Demn de subliniat e faptul că la gospodăria de stat Averești nu brigada fruntașă a fost dotată cu mașinile necesare unei brigăzi experimentale (așa cum s-a întîmplat în alte unități) ci s-a procedat altfel. Anume, din cei 40 de mecanizatori ai gospodăriei au fost aleși cinci — care au obținut în ultimii ani rezultatele cele mai bune. Șef de brigadă a fost numit tov. Gh. Crăciunescu.

Indată după constituire, mecanizatorii din brigada experimentală (Meisner Rudolf, Teodor Pivniceru, Neculai Buliga și Mordare Constantin — cu toții candidați de partid) au luat în primire mașinile, le-au verificat și au trecut la lucru.

El au arat în cîteva zile peste 100 de hectare din cele 500 ce le-au fost repartizate la secția Risești a gospodăriei. Cu două semănători au făcut apoi însămînțatul grîului și orzului de toamnă. După aceea au continuat lucrul, executînd arături adînci, în vederea însămînțării culturilor de primăvară.

In prezent ei sînt pe terminate și cu această lucrare — fiind hotărîți să dovedească celorlalți mecanizatori că merită cinstea ce li s-a făcut de către conducerea gospodăriei, de a face parte din prima brigadă experimentală din unitatea lor.

ION DRINCU

INTRECEREA MECANIZATORILOR

Mecanizatorii de la S.M.T. Romanu, raionul Brăila, desfășoară în aceste zile o rodnică muncă, în scopul terminării arăturilor și însămînțărilor pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole. De pe acum, la gospodăriile colective din comunele Tudor Vladimirescu și Mărtăcești au fost terminate însămînțările. La alte colective, ca cele din Romanu, Rimnicelu etc. a fost însămînțată cea mai mare parte din suprafețele planificate.

In întrecerea pornită în cinstea zilei de 7 Noiembrie, mecanizatorii de la S.M.T. Romanu au obținut frumoase succese. Ei au realizat pînă în prezent planul pe campania de toamnă în procent de 86 la sută. Fruntașă este brigada a 4-a condusă de tov. Constantin Mormocea, care a îndeplinit deja 96 la sută din plan. Ea este urmată de brigada a 13-a, condusă de Soare Chiriac (cu 92 la sută).

Fruntaș pe stațiune este tractoristul Cristache Crețu, care a depășit planul pe campanie cu 16 la sută.

S.M.T. Romanu a îndeplinit de pe acum planul anual în proporție de 142 la sută.

I. CENUȘA
corespondent

MAI PUȚINE SCUZE...

In raionul Caracal însămînțările se desfășoară cu multă încetineală

Treburi reporterićești m-au purtat zilele trecute prin cîteva din comunele raionului Caracal. Și cum gazetăria — ca orice meserie de altfel — îți cere să fii veșnic „cu ochii deschiși" nu puteam să trec fără a lua în seamă ceea ce mă înconjura. Și ce te-ar putea înconjura în momentul de față, în satele raionului Caracal, un raion cu un pronunțat caracter agricol? Muncile la zi, muncile legate de campania de însămînțări. Ne aflăm doar în plină campanie agricolă.

Constatările făcute nu au fost deloc menite să mă bucure. Ba, dimpotrivă, m-au dezamăgit. Deși timpul era deosebit de prielnic pentru însămînțări, pe cîmp rar puteai auzi păcănit de tractor, rari erau și semănătorii. La Malotinul de Sus, Celaru, Drăghiceni, Radomiri etc. pe cei ieșiți la semănat îi puteai număra pe degete. De ce? „Pentru că o bună parte din terenuri nu au fost eliberate de culturile de porumb", se scuză în cor președinții sfaturilor populare comunale. Aceeași motivare o aduc și organele agricole raionale, desigur după înștiințările primite de la comune. Oare așa să fie? Ne îndoim. Este absurd să crezi că într-un raion unde recoltatul porumbului s-a terminat de mai bine de 10 zile, au mai rămas peste 34.000 de ha de porumb de pe care cocenii încă nu au fost tăiați. Cauzele sînt cu totul altele. Mai întîi, la baza rămînerii în urmă a însămînțărilor stă faptul că organele agricole din raionul Caracal și sfaturile populare comunale nu au luat din vreme măsuri pentru a pregăti această campanie. Pregătirea terenurilor pentru însămînțări s-a desfășurat într-un ritm foarte lent. Nu s-au luat măsuri ca în comunele cu mari suprafețe cultivate cu porumb, știuleții să se recolteze cu coceni cu tot pentru a se putea pregăti din timp terenul. Pe de altă parte S.M.T.-urile din raion și-au îndeplinit doar parțial obligațiile înscrise în contractele de lucrări. Unele brigăzi de tractoare nu au fost trimise la timp unităților pe care le deservesc, iar în multe locuri tractoarele trimise s-au defectat în brazdă. In ziua de 18 octombrie, de pildă, în comuna Radomir două tractoare stăteau în brazdă în timp ce colectiviștii așteptau la marginea tarlalei cu sămînța de grîu pregătită.

Acestea sînt cîteva din cauzele care au făcut ca pînă în momentul de față în raionul Caracal însămînțările să nu se efectueze decît în procent de 27 la sută. Și pentru că o bună parte din ele se referă la organizare și îndrumare considerăm că nici acum nu este prea tîrziu pentru ca organele raionale și comunale să le poată înlătura. Se cere mai multă îndrumare pe teren, control permanent, și... mai puține scuze.

V. POMPILIU

Pentru REFACEREA ȘI DEZVOLTAREA VITICULTURII în regiunea IAȘI

Pe meleagurile regiunii Iași, cultura viței de vie era o preocupare pentru om încă din timpuri străvechi. In anul 1900, cu ocazia unor săpături, a fost descoperit, pe versantul de sud al dealului „Stînca" din satul Comarna, raionul Iași, un cimitir roman cu obiecte caracteristice epocii. S-au găsit în el oale de lut negru, de diferite mărimi, urme de tescovină, semințe de struguri și monezi cu efigia dacă. Urme de acestea sînt multe, însă dovezi scrise întîlnim abia mai tîrziu.

Primul document scris, datînd din sec. XIV, se referă la tîrgul Hîrlău (azi reședință de raion) și la viile din jurul său. In secolele următoare dovezile scrise se înmulțesc. Din sec. XV există un document care vorbește despre tîrgul Cotnari și viile sale. Asta dovedește că nu Ștefan cel Mare a întemeiat podgoria Cotnari, cum spune legenda, ci aceasta a existat cu mult înaintea lui. Astfel de documente există și despre plantațiile centrelor Copou-Iași, Fălciu și Huși. Călugărul Bandini vorbește pe la 1640 despre Cotnari ca despre un „oraș celebru", iar călătorul francez Filip Dupont scrie că în jurul Iașului se produce un vin alb foarte bun (1686). Dimitrie Cantemir (1673—1723) afirmă în „Descrierea Moldovei" că vinurile de Cotnari sînt mai bune decît cele din ținuturile Fălciu, Huși, Odobești, Nicorești, Greceni și Costești. In privința calității vinului de Cotnari, D. Cantemir spune:

„Eu îndrăznesc a-l socoti a fi cel mai bun decît toate celelalte vinaturi ale Europei, încă și însuși decît cel de Tokais, că fiindu-l cineva trei ani în pivniță adîncă și boltită, după cum este obiceiul la noi în țară, apoi întru al patrulea an dobîndește acel fel de putere, încît arde ca rachiul și cel mai mare bețiv abia este vrednic să bea trei pahare să nu se îmbete".

După cum se vede, în regiunea Iași se conturează încă din timpuri foarte vechi trei podgorii mai de seamă și anume: Cotnari, prin vinurile sale semi-dulci și dulci de desert, Iași, cu vinurile sale albe superioare, și Huși, prin marea sa producție de vinuri albe curente de masă.

Un loc de frunte ocupa în trecut podgoria Uricani, astăzi dispărută, renumită prin vinurile sale roșii superioare.

Renumele acestor podgorii se datorește solurilor cultivate, care în decurs de multe generații au asimilat condițiile materiale ale mediului înconjurător. Așa, de exemplu, soiurile: Grasă, Fetească albă, Frîncușă și Busuioacă (Tămîioasă romînească) la Cotnari; Feteasca neagră, Băbească (Căldărușă) și altele la Uricani; Feteasca în jurul orașului Iași; Zghihara și Frîncușa la Huși, etc. formau sortimentele vechi ale acestor podgorii.

Cultura viței de vie în regiunea Iași, îndeosebi în podgoria Cotnari, a fost deosebit de prosperă, bucurîndu-se de renume în țară și peste hotare pînă către sfîrșitul sec. XIX, cînd și-a făcut apariția filoxera care a distrus cu o rapiditate extraordinară plantațiile indigene de viță.

Lipsa de organizare și de cunoștințe profesionale de atunci a determinat refacerea nerațională a patrimoniului nostru viticol și în podgoriile și centrele viticole ce fac parte din actuala regiune Iași. Inmulțirea peste măsură a hibrizilor producători direcți și refacerea plantațiilor la întîmplare, cu mozaic de soiuri nepotrivite condițiilor locale, care nu pornesc în vegetație în același timp, nu prezintă o coacere uniformă a rodului și lemnului și deci nu permit aplicarea lucrărilor agrotehnice și de producție la timp și în bune condiții, au făcut să apară goluri mari în plantații, iar producția să fie nesatisfăcătoare atît cantitativ cît și calitativ.

La declinul viticulturii au contribuit, de asemenea, și îmbătrînirea plantațiilor, distrugerile provocate de război și anii de secetă. La acestea se mai adaogă îngrijirea nerațională, ca urmare a nivelului profesional scăzut, lipsa de pepiniere locale, care să livreze materialul necesar completării golurilor ce apar an de an în mod inevitabil, precum și lipsa unei stațiuni de cercetări, care să dea directive și exemplu de modul cum trebuie refăcute și îngrijite plantațiile și prelucrate produsele respective.

Față de această situație, s-a pus problema redresării urgente a viticulturii, una din ramurile importante ale agriculturii noastre.

In acest scop s-a lucrat mai întîi la planul de raionare a viticulturii. Analizîndu-se bine situația de fapt a plantațiilor viticole și luîndu-se în considerare studiile anterioare și propunerile făcute de masa largă de specialiști și podgoreni, s-a întocmit un plan de perspectivă pe direcții de producție, avîndu-se în vedere condițiile de mediu, cerințele tehnice și cele economice. S-a proiectat refacerea și extinderea plantațiilor cu soiuri bine adaptate condițiilor locale de mediu și verificate de practică. Pe scurt, s-a pus la îndemîna practicii un plan de redresare, unde sînt prevăzute în amănunt direcțiile de producție, sortimentele de soiuri și proporția dintre ele, distanța de plantare și portaltoiul pentru fiecare podgorie și centru viticol, mergîndu-se pînă la comună și sat. Este prima dată în istoria viticulturii noastre cînd se pornește la redresarea acesteia pe baze științifice.

Planul de raionare a viticulturii din regiunea Iași prevede refacerea momentană a 20 la sută din suprafața existentă și extinderea cam în aceeași proporție. Producția urmează să se mărească de aproape trei ori. Dat fiind condițiile favorabile pentru cultura viței de vie, regiunea Iași va

(Continuare în pag. 4-a)

Ing. ION POTEC
Facultatea de Horticultură Iași

BRIGADIER FRUNTAȘ

Rîde fericit brigadierul Ștefan Legindi! Are și de ce. De pe cele 70 de hectare pe care le-a avut în primire, gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Biled regiunea Timișoara a cules cîte 5.000 de kg. de porumb boabe la hectar.

Gospodăriile agricole de stat înmulțesc sămînța valoroasă de grîu de toamnă

Paralel cu folosirea unei semințe de grîu de toamnă din soiuri ameliorate în țara noastră, gospodăriile agricole de stat însămînțează în această toamnă circa 12.250 ha cu sămînță valoroasă provenită din import. Cele 19 soiuri ce vor fi însămînțate prezintă o serie de însușiri prețioase cum sînt: rezistență la ger și secetă, paiul gros, talie mică, spic mare, rezistență la cădere (ceea ce ușurează recoltarea cu combinele).

Acțiunea de a contribui pe această cale la crearea unui fond de semințe de calitate superioară a fost începută în toamna anului 1956, prin înmulțirea în 6 gospodării de stat a 200 de tone de sămînță din soiurile „Bulgaria 301" și „Odesa 16".

Numai sămînța provenită de la soiurile „Bulgaria 301" și „Odesa 16", în cantitate de 1.742 tone, va produce în anul viitor material semincer suficient pentru o suprafață de 72.000 ha, adică pentru cca 25 la sută din suprafața totală cultivată cu grîu de toamnă în gospodăriile agricole de stat.

Tot în această toamnă și tot în scopul creării de stocuri de sămînță valoroasă, în unele gospodării de stat se înmulțește sămînță de orz și secară de toamnă.

Ing. PETRE GAVRILIȚA

De ce creșterea animalelor este socotită nerentabilă în gospodăria colectivă din Bălteni?

ANCHETA NOASTRĂ

Dacă facem o analiză temeinică a modului cum s-a dezvoltat și se dezvoltă sectorul zootehnic în gospodăria noastră observăm că aceasta a înregistrat în ultimii ani o creștere necorespunzătoare. Astfel, în timp ce în anul 1955 aveam peste 500 de oi și 13 vaci, în afară de porci, păsări și animale de muncă, astăzi numărul animalelor proprietate obștească a scăzut cu mult. De asemenea și veniturile bănești realizate de la animale s-au redus.

In anul 1955, de pildă, gospodăria a realizat 63.213 lei venituri bănești din sectorul zootehnic, în timp ce în anul 1956 veniturile obținute de la animale au fost de numai 49.905 lei.

Raportate pe specii, veniturile cele mai însemnate obținute de la animalele de producție la sfîrșitul anului 1956 au fost realizate de la ovine și porcine. Venituri mult prea mici s-au obținut și de la vacile și păsările gospodăriei. De exemplu, de la oile gospodăriei s-a realizat o sumă de aproape 30.000 de lei, în timp ce de la vaci s-a obținut un venit de numai 4.500 de lei. Cît privește veniturile realizate de la păsări, acestea au fost de numai 1.500 lei.

De ce se întîmplă așa

Rezultatele necorespunzătoare obținute pînă în prezent în sectorul creșterii animalelor se datoresc în mare măsură lipsei de preocupare a conducerii gospodăriei față de buna organizare și dezvoltare a muncii în acest sector. Unii membri ai gospodăriei noastre nu consideră creșterea animalelor o ramură aducătoare de mari venituri bănești. Acest fapt este demonstrat în mod convingător de următorul exemplu: Atunci cînd s-a ivit nevoia procurării unui camion, conducerea gospodăriei n-a pregetat cu nimic de a preda la O.R.A.C.A. animale de producție, vaci și oi, pentru a procura acest mijloc de transport.

Mai trebuie arătat aci că principala cauză care face să meargă prost treburile în sectorul zootehnic este că noi n-avem în gospodărie un brigadier zootehnic priceput. In prezent tov. Ștefan Andronache, responsabilul brigăzii zootehnice, nefiind școlarizat nu cunoaște cum trebuie îngrijite și hrănite animalele. Datorită acestui fapt el nu este nici măcar ascultat de colectiviști. Fiind lipsiți de un brigadier calificat, care să-i îndrume zi de zi cum trebuie aplicate metodele zootehnice înain-

(Continuare în pag. 3-a).

Prima pe regiune

O telegramă primită zilele trecute ne-a adus vestea îmbucurătoare că muncitorii și tehnicienii din gospodăria agricolă de stat Curtișoara, regiunea Pitești, au terminat însămînțările de toamnă pe cele aproape 1.000 de ha planificate.

Gospodăria de stat Curtișoara este prima unitate din cadrul trustului Gostat Pitești care a executat în termenul optim însămînțările din această toamnă, asigurînd prin aceasta o recoltă sporită în anul viitor.

La culesul nucilor

Rod bogat au dat în acest an nucii gospodăriei colective din comuna Căciunești, raionul Tg. Mureș. In fotografie: culegătoarea Marghit Iani.

Lenin în satul Kașino

In întîmpinarea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

AMINTIRI ale foștilor voluntari romîni IN ARMATA ROȘIE

Mă aflam la Galați în anul 1917, cînd am văzut în ziare că se caută meseriași la Serviciul motehnic al Armatei Ruse. Fiind în căutare de lucru, am intrat și eu la acest serviciu, ca tîmplar. Aici am găsit și alți romîni, printre care pe Ștefan Panaitescu, Jean Marinescu, Pandele Griparis, Vasile Georgescu și alții.

Ștefan Panaitescu a fost acela de la care am căpătat cele dintîi noțiuni despre socialism, deoarece el cunoștea mișcarea muncitorească mai dinainte.

In vara anului 1917 am fost trimis în linia întîia a frontului de pe Siret.

In toamna anului 1917, împreună cu Ștefan Panaitescu, ajutați fiind și de soldații bolșevici, am plecat în Rusia, la Odesa. Aici am găsit format un comitet revoluționar romîn, în frunte cu M. Gh. Bujor și alții.

Am luat contact cu acest grup și după revoluția din octombrie 1917 s-a luat inițiativa de către Comitetul revoluționar romîn de a se forma primul batalion revoluționar romîn de voluntari, în care m-am înrolat și eu. Cu acest batalion am luat parte la diferite lupte de stradă în orașul Odesa, alături de marinarii din Flota Mării Negre și de Gărzile Roșii muncitorești.

Deoarece armatele austro-germane înaintau asupra Ucrainei, s-au trimis și din batalionul nostru două companii pe frontul de la Slobotka-Bîrzola. In aceste localități am luat parte la luptele date împotriva armatelor intervenționiste austro-germane.

Mai tîrziu, din motive strategice, ne-am retras la Odesa, iar în luna martie a anului 1918 am fost nevoiți să evacuăm Odesa, împreună cu Armata Roșie, plecînd pe vasele din Flota Mării Negre în localitatea Feodosia din Crimeea.

La Feodosia batalionul nostru a fost dezarmat. Eu, cu Pandele Griparis, Alexandru Panaitescu și alții ne-am îndreptat atunci spre Rostov pe Don, unde ne-am înrolat în Armata Roșie.

După mai multe lupte pe străzile Rostovului, am fost nevoiți să ne evacuăm în orașul Bataisk, iar de-aici, după lupte grele, ne-am evacuat din nou în direcția Tarițin (azi Stalingrad).

Aici am fost repartizați la regimentul 3 Tarițin din Armata a 10-a, comandată de Kliment Voroșilov. Apoi am fost trimis în direcția Kutlabani-Kacialnika și aici am luat parte la toate luptele ce s-au dat pe acest front timp de 7—8 luni.

In ianuarie 1918 s-a luat ofensiva în direcția Lițki — Harkov și am ocupat aceste localități. In iulie 1919 am căzut prizonier la armatele albe, la Harkov. Am izbutit însă să fug spre Cuban, în orașul Ekaterinodar.

Ca să scap de urmăritori, m-am angajat tîmplar la căile ferate ruse, unde am lucrat pînă în anul 1921. In acest an am revenit în Romînia, cu un vapor al Crucii Roșii.

ANDRONE TOMA
București

(Amintirile au fost redactate după materialele culese de Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.).

Conferințe despre satelitul artificial al pămîntului

Din inițiativa comitetului raional de partid Buhuși, 45 de intelectuali au conferențiat în ziua de 13 octombrie a. c. la căminele culturale din raionul Buhuși, despre satelitul artificial al pămîntului, măreața victorie a gîndirii creatoare a oamenilor de știință sovietici.

La aceste conferințe au participat 5.236 de țărani muncitori.

TACHE VASILACHE
corespondent

O expoziție agricolă comunală

Comuna Rădești din raionul Aiud se mîndrește pe bună dreptate cu expoziția agricolă pe care a deschis-o zilele acestea.

Aranjate cît mai frumos, produsele rezultate din munca vrednicilor rădășteni sînt privite cu admirație de țăranii muncitori din satele vecine. Sînt expuse diferite cereale: grîu, care a dat 2.046 kg la hectar, porumb hibrid în știuleți, obținut pe lotul demonstrativ al sfatului popular comunal, și tot felul de fructe și legume.

Pe baza lămuririlor date de fruntașii recoltelor bogate, oaspeții învață metode noi de muncă și se conving că numai prin munca dusă în comun, în gospodăria colectivă, se poate ajunge la bunăstare. Acest lucru a făcut pe mulți țărani cu gospodărie individuală să facă cereri de intrare în întovărășiri și în gospodăria colectivă.

IOSIF BARB
corespondent

Acțiuni pentru înfrumusețarea satelor

In aceste zile, din preajma Marelui Octombrie, tinerii din satele regiunii Oradea înregistrează succese în munca pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a satelor. In comuna Alejd tineretul a amenajat un parc în jurul monumentului celor 30 de țărani muncitori care au fost omorîți mișelește în timpul răscoalei din 1905 în această localitate.

Pentru terminarea și darea în folosință pînă la 7 Noiembrie a noi cămine culturale în comunele Gurbă, Tîrnova, Traian, Sohis, Mădăraș, Șimand și altele lucrează zilnic cîte 200—300 de tineri. In raioanele Ineu, Gurahonț, Criș și Marghita, tinerii au transportat și așternut pietriș pe o distanță de peste 130 km pe șosele și drumuri locale.

In localitatea Beiuș, Vașcău, Ștei, Șimleul Silvaniei și Salonta, s-au amenajat parcuri și spații verzi; la această muncă au participat peste 35.000 de tineri. In satele Bîrsa și Traian tineretul lucrează de zor pentru a termina lucrările de electrificare a satelor lor pînă la 7 Noiembrie.

„La casa cu trestioară"

Aci vechiul cîntec și-o fi avut cîndva corespondent. L-or fi îngînat lăutarii pe la nunți și flăcăii pe uliți. Din vorbele cîntecului se potrivesc realității trecute doar cele care arată materialul cu care erau acoperite casele. Privindu-le, oricine își putea da seama de avuția oamenilor...

Ursache și alții

Omul acesta avea tot o căsuță învelită cu trestie. Mai mult a colibă. Imprejmuirea ogrăzii, din același material. La fel Vasile Ion, Gheorghe Spinu și mulți alții. Ursache se număra printre gospodari. Avea și ambiție. Să nu i se mai potrivească vorbele cîntecului „La casa cu trestioară". Aduna banul de pe unde putea. Din roadele cîmpului sau de pe chiriile făcute cu căruța. Roadele pămîntului erau puține. Oamenii nu se ajungeau.

Cu patru ani în urmă Vasile Ion, Gh. Spinu, nevasta lui Spinu — Marița, C. Ursache, N. Hăghioc, Ion Ghiga și alții s-au hotărît să-și întocmească viața mai altfel. Dorința de mai bine îi mîna spre alte rosturi. Și au început. Au început drumul cel nou cu puțin. Cu 55 de familii, 150 ha teren pe dealurile scorojite și pline de rîpi; cîteva căruțe, cîteva pluguri și vreo 50 de capete de vite pricăjite. Una peste alta, valoarea averii colectivei nu ajungea la 60-70 de mii lei.

Gîndurile lor s-au îndreptat mai întîi spre pămînt. Pămîntul trebuia reîntinerit, trebuia să fie făcut să dea mai multă pîine, mai mult nutreț. Cu mecanizatorii au cercetat dealurile, au discutat în amănunt cum să facă arăturj de-a curmezișul. „Or să se răstoarne tractoarele", spuneau unii. Dar tractoarele nu s-au răsturnat. Și unde n-au putut lucra ele au lucrat atelajele gospodăriei.

Eroziunea a fost stăvilită. Urmarea: vara aceasta colectiviștii din Buda au strîns în medie de pe 90 ha circa 1.800 kg grîu la ha. Țăranii cu gospodărie individuală abia au adunat 700 de kg la ha.

Așezări noi

Anii au trecut aducînd bucurii tuturor. Numărul colectiviștilor din Buda, raionul Bîrlad, a crescut.

Puterea exemplului și-a spus cuvîntul. Cînd au inaugurat gospodăria nu aveau mai nimic. In marginea satului se afla însă un teren pe care pășteau gîștele. A început să se vorbească precum că acolo va fi odată sediul colectivei. Acel odată s-a arătat mai curînd de cît se aștepta. In acel loc se înalță acum clădiri albe și masive, cu acoperișuri de țiglă, o clădire spațioasă ce servește de birouri, două grajduri, o magazie de cereale de peste 10 vagoane, un pătul de porumb cu aceeași capacitate, maternitate pentru scroafe, crescătorie de păsări, saivan de oi și altele. Cu ce s-au făcut toate astea, dacă nu cu roadele muncii unite și cu sprijinul statului care-i ajută pe colectiviști cu credite. In patru ani fondul de bază al gospodăriei a ajuns la peste 600.000 lei.

Trestia—un lucru uitat

In curînd colectiviștii din Buda vor fi milionari. Aceasta o confirmă rezultatele lor de pînă acum, roadele pe care le obțin, veniturile realizate din contractările cu statul. Din păcate nu putem renunța la cifre. Ele arată că în anul acesta gospodăria a valorificat 3 vagoane de grîu, iar colectiviștii din ceea ce le revine lor pentru zilele-muncă au predat statului la contract încă 10.000 kg. Banii nu vin însă numai din cereale. Creșterea animalelor și păsărilor, grădinăritul și de curînd stupăritul sînt surse serioase de venituri. Anul trecut din sectorul zootehnic care numără 86 de capete de vite mari, aproape 500 de oi, scroafe, păsări și altele s-au realizat 54.824 de lei.

Pentru ziua-muncă C. Ursache, Ion Ghiga și alții primesc cereale, legume, produse animale, bani. Ursache și-a văzut visul împlinit. Alături de „casa cu trestioară" — umbrind-o complet — are o casă nouă. In locul gardului de spini și trestie — o uluca nouă. Are vacă, oi, păsări și porci în gospodăria personală. Vecinul său Ion Ghiga și-a cumpărat aparat de radio. Toate acestea sînt elemente ale vieții noi, o viață adevărată, bogată pe care oamenii din Buda au visat-o prin negura anilor.

M. TUDOR

Contracte pe termen lung

Adunarea generală a hotărît: 156.000 kg...

Membrii consiliului de conducere a gospodăriei colective din Apateu au stat îndelung de vorbă cu delegatul de la I.C.S. „Recolta"-Oradea. El le arăta pe degete foloasele pe care le aduce contractarea pe mai mulți ani a produselor vegetale.

— Noi vedem că-i treabă faină — a vorbit în cele din urmă Ion Rotaru, președintele. O să contractăm vreo două vagoane. Dar chestiunea trebuie pusă în adunarea generală. Ea să hotărască...

*

Primul punct de pe ordinea de zi începuse. Președintele a arătat în cîteva cuvinte despre ce-i vorba. A venit rîndul lui Ion Pop, delegatul „Recoltei", care a lămurit mai pe larg problema pusă în discuție. Fiecare colectivist a înțeles că dacă gospodăria încheie contract pe mai mulți ani va avea asigurat prețul ferm pe toată durata contractului, indiferent de oscilațiile prețurilor pe piață. Pentru cazul că în vreun an, datorită unor recolte slabe, prețul de achiziții de stat ar putea ajunge la nivelul prețului ferm stabilit prin contractul încheiat, sau chiar să-l depășească, Hotărîrea Consiliului de Miniștri stabilește că contractanții vor primi prețul de achiziții majorat cu 10 la sută. Dacă gospodăria colectivă contractează cel puțin 20 tone de grîu, secară și orzoaică la un loc, sau 20 tone de porumb și floarea-soarelui va mai obține un spor de 10 la sută peste prețul ferm. Pe baza contractului gospodăria va primi arvună fără dobîndă. De asemenea statul îi va pune la îndemînă îngrășăminte chimice, fungicide, și o va ajuta să procure seminte de bună calitate...

Cînd delegatul a terminat tot ce a avut de spus, colectivistul David Florea a vorbit primul:

— Am ascultat cu luare aminte cuvîntul tovarășului de la „Recolta". Drept să vă spun e cu mult folos dacă încheiem anul ăsta. Dar, eu zic să contractăm nu numai 50 de măji de secară, ci o sută. Avem de unde. Și cucuruz putem contracta mai mult...

In sală s-a pornit freamăt de aprobare.

— Bine-i !... Așa vom putea duce mai repede construcțiile și-om împărți mai des avansuri în bani.

Către sfîrșitul ședinței, președintele a citit din nou cifrele. De data asta — după vrerea colectiviștilor — ele erau cu mult mai mari.

— Ne angajăm să vindem statului anual, vreme de 3 ani, cîte 5.000 kg grîu, 10.000 kg secară, 5.000 kg orz, 7.000 kg floarea-soarelui și 25.000 kg cucuruz. In total: 156.000 kg bucate, în trei ani.

*

...Președintele și brigadierii urmăresc cu privirea oamenii și mașinile ce împînzesc cîmpul. Insămînțările sînt pe sfîrșite.

— Ați veghiat să nu fie greșuri în semănături? întreabă președintele, încodind cu privirea un crîmpei de ogor.

— Totul merge strună, răspunse un brigadier. Dar ai aflat cînd vin îngrășămintele chimice?

— Nici o grijă, îl liniști președintele. Le aducem la vremea lor. Vedeți, ne prinde bine contractul cu „Recolta". O să ne fie mai ușor cu asigurarea îngrășămintelor chimice.

— Da, da, așa este — încuviință brigadierul. Iar la primăvară trebuie să mai mărim suprafața de porumb și floarea-soarelui. Așa se cuvine. Il musai să îndeplinim contractul.

A. BABEANU

Bibliografie

CARTI NOI

V.I. LENIN. Opere, vol. 16. E.S.P.L.P. 484 pag. — 7,50 lei.

* * * La cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917-1957). E.S.P.L.P. 80 pag. — 1,25 lei.

M. SADOVEANU. Baltagul. Roman. E.S.P.L.A. 146 pag. — 5 lei.

I. AGIRBICEANU. Din munți și din cîmpii. Editura Tineretului. 120 pag. — 2,75 lei.

A.I. KUPRIN. Nuvele. Editura Cartea Rusă. 368 pag. — 4,75 lei.

A. FRUCHTER. Copilul nostru. (Ingrijire, alimentație, educație). Editura Medicală, 400 pag. — 12 lei.

N.S. STANESCU. Cooperativizarea agriculturii în R.P.R. E.S.P.L.P. 336 pag. — 16 lei.

T. MARIAN. Peste 2.500.000 lei venit anual la gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din Hălchiu. Editura agro-silvică de stat. 112 pag. — 2,25 lei.

E bine să știm

Păstrarea porumbului peste iarnă

După cum se știe, porumbul se păstrează pentru iarnă, sub formă de știuleți, în pătule, coșare, hambare sau porumbare. Aceasta, deoarece la recoltare el conține un procent mare de apă și trebuie înmagazinat în încăperi cu o aerisire bună pentru a-și pierde din umiditate. El se mai poate pune și în podul caselor sau șoproanelor unde se va așeza în straturi [illegible] pentru ca aerul să circule în voie. Dacă porumbul a fost recoltat cu o umiditate prea mare nu trebuie așezat imediat în pătul. In acest caz, știuleții s-ar încinge și ar mucegăi foarte repede. Cînd timpul este frumos, știuleții se întind într-un strat subțire pe un așternut de paie sau coceni și se usucă direct la soare. Peste noapte, porumbul se strînge în grămezi și se acoperă cu coceni. In regiunile de dealuri, unde din cauza timpului răcoros porumbul se coace mai anevoie, se pot folosi pentru uscarea știuleților cuptoarele de uscat fructe. Uscarea trebuie să se facă la o temperatură de 40—45 grade, deoarece la temperaturi mai ridicate boabele de porumb își pierd puterea de germinație și se macină mai greu. In gospodăriile mici, porumbul se poate usca și în cuptoarele de pîine. Știuleții de sămînță se mai păstrează peste iarnă în încăperi sau magazii pe rastele de sîrmă sau din lemn.

Pentru ca păstrarea porumbului să se facă în condiții bune, vom pune în pătul numai știuleți sănătoși, întregi, neatacați de șoareci și insecte, înlăturînd pe cei incomplet îmbrăcați cu boabe sau bolnavi, deoarece aceștia din urmă constituie focare de infecție și îmbolnăvire și pentru cei sănătoși. De asemenea, e bine ca toată mătasea de pe știuleți să fie îndepărtată, deoarece s-a constatat că șoarecii și șobolanii își fac culburi în resturile din mătasea pe care o string de pe știuleți. In micile gospodării, știuleții de sămînță se păstrează în alte condiții decît cei pentru consum. Aceștia se aleg din lan înainte de a începe recoltatul și se culeg separat. Pănușile se lasă [illegible]. Se fac cununi sau chite și se atîrnă spre păstrare într-un loc adăpostit și ferit de ger.

In timpul păstrării, porumbul este atacat de diferiți dușmani contra cărora trebuie să luptăm pentru a micșora pagubele pe care le produc. Astfel, trebuie stîrpiți șobolanii, fie cu ajutorul curselor, fie folosind diferite preparate toxice. Ca să ferim pătulele de atacul șobolanilor se acoperă toate laturile cu plasă de sîrmă, avînd ochiuri de circa 1 cm^2. Ciorile, de asemenea, ciugulesc boabele de pe știuleții aflați la partea exterioară a pătulului. Ele pot fi distruse prin boabe otrăvite și prin stîrpirea ouălor și a cuiburilor din pomi. Porumbul mai este atacat în pătul sau în magazie de molii și de gărgărițe. Pentru a scăpa de acești dăunători se recomandă gazificarile cu sulfură de carbon, acid cianhidric, sau alte gaze otrăvitoare.

Este de datoria fiecărui producător agricol să depună toate eforturile pentru înmagazinarea unui porumb cît mai sănătos, bine copt și cu un procent cît mai mic de impurități.

Ing. P. ULMAMEI

Cartofii de sămînță trebuie procurați din toamnă

Tuberculii de cartofi obișnuiți în regiunile de șes nu sînt buni de sămînță. Sub influența căldurilor excesive din lunile iulie și august, care sînt frecvente în aceste regiuni, ei îmbătrînesc. De aceea, plantați primăvara ei nu răsar, sau dacă răsar dau naștere unor plante firave, ce leagă tuberculi mărunți. Pentru realizarea unor recolte bogate de cartofi și în aceste regiuni, pe lîngă alte măsuri, se recomandă să se folosească la plantări material de sămînță sănătos și viguros. Obținerea unui astfel de material este posibilă numai în regiunile favorabile culturii cartofului, bogate în precipitații, care asigură în perioada formării tuberculilor o temperatură corespunzătoare cerințelor acestei plante. Bazat pe aceste considerente, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin întreprinderea de seminte „Agrosem", a contractat în primăvara acestui an mari suprafețe de cartofi pentru sămînță cu producătorii din regiunile Suceava, Stalin, Cluj, Baia Mare și Regiunea Autonomă Maghiară. In prezent, în aceste regiuni s-au organizat centre pentru preluarea și livrarea cartofilor de sămînță proveniți din culturile contractate și există deja stocuri mari de cartofi din soiurile timpurii și de vară, care urmează a fi livrate unităților beneficiare încă din toamna acestui an.

Experiența anilor trecuți a dovedit că în regiunile de cîmpie unde desprimăvărarea are loc timpuriu, plantarea cartofilor se face cu întîrziere, depășindu-se epoca optimă, și cu material de sămînță neiarovizat. Acest lucru se întîmplă din cauză că unitățile agricole socialiste din regiunile de cîmpie obișnuiesc să-și asigure cartofii de sămînță necesari în ajunul însămînțărilor. Iată de ce este necesar ca fiecare unitate agricolă de stat sau cooperatistă să-și procure încă de pe acum cartofii de sămînță. In acest scop, unitățile au datoria să încheie cît mai grabnic contracte de vînzare-cumpărare cu unitățile regionale ale întreprinderii de seminte „Agrosem" și să trimită delegați competenți la centrele de livrare a cartofilor de sămînță și la termenul stabilit, pentru recepționarea cantităților repartizate.

Ing. L. TRANDAFIR

In cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Membrii cercului A.R.L.U.S. din gospodăria agricolă colectivă „Progresul", comuna Facăeni, raionul Fetești, au făcut 28 de abonamente la ziarul „Veac Nou" și revista „U.R.S.S.-AZI" și au organizat un ciclu de patru conferințe cu teme legate de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, de lupta pentru pace a Uniunii Sovietice, precum și despre folosirea experienței agrotehnice sovietice.

Au fost organizate, de asemenea, două manifestări culturale.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Vizite ale delegației sovietice

In cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, o delegație a țării prietene ne-a vizitat țara. Iată-i pe oaspeți în vizită la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin.

„Fabrica" de dovezi

„Nimic nou sub soare!" Haida-de! Iertați-mă, vă rog, dar eu unul nu mai cred în adevărul zicalei. Poftească deci în fața mea cel care a scornit-o și mă voi strădui ca în doi timpi și trei mișcări să-i dovedesc că se înșeală amarnic. Nu va trebui pentru asta să facem o deplasare prea lungă. Numai pînă la gospodăria agricolă colectivă din satul Cutina, raionul Făget.

Domnește încă acolo, peste registre și evidențe, peste dosare și borderouri, un contabil de-i zice Zaharia Iancuiescu. Un nume obișnuit, un om la fel ca toți ceilalți, mă rog, pînă aci nimic deosebit. Nici n-ai zice privindu-l că îndărătul frunții acestuia înguste se ascunde un spirit de o rară inventivitate (pardon, era să spun pungășie).

Din păcate (pentru contabil) și din fericire (pentru ceilalți semeni ai săi) o bună bucată de vreme, inventivitatea sa a tînjit ca o floare în glastră. Pînă într-o zi, — binecuvîntată fie-i amintirea — cînd la domiciliul lui Iancuiescu s-a prezentat cetățeanul Ionel Gavrilescu. Avea acesta o cantitate mare de ardei de vînzare și ca să meargă „treaba" mai bine la piață îi trebuia o dovadă.

— Ce fel de dovadă? — l-a întrebat contabilul.

— Păi, să scrieți acolo că-s și eu colectivist. Pentru asta... am eu grijă, că de, oameni sîntem.

„Dovadă, dovadă..." a murmurat cu glas stins Iancuiescu. Și deodată, ideea, formidabila, nemaipomenita, grozava idee a țîșnit de sub frunte.

Există — și-a spus Iancuiescu — fabrici de avioane și de cule, de macaroane și locomotive, de ghete și postavuri, de mobilă și scobitori, mîine-poimîine și de rachete interplanetare. Dar eu voi face o fabrică mai ceva decît toate. O fabrică de dovezi. Investiții? Minime. Respectiv hîrtie, toc, cerneală și... ștampila colectivei. Beneficii! A lăsat calculele pentru mai tîrziu și a început tocmeala cu primul client. Și pentru că îi dăduse ideea și îi făcea și... sarea i-a lăsat mai ieftin: numai 200 lei. Filotim nevoie mare, văzînd că omul n-are bani, i-a propus să-i cumpere salba de aur a nevestei. I-a făcut prețul — 800 lei — din care bineînțeles i-a scăzut taxa pentru dovadă.

După cîteva zile, Gavrilescu i-a mai trimis un client, pe Rosz Carius. Tot cu ardei, tot cu dovadă și bineînțeles tot cu taxă. Apoi alții, că se dusese de-acum vestea printre speculanți și afaceriști. „Fabrica" de dovezi a lui Iancuiescu mergea strună. S-a gîndit atunci să-i facă și anexe, să extindă volumul afacerilor, să introducă ramuri noi de „producție". Un ciubuc de 12.000 lei, procent de beneficiu de la cumpărarea unui camion pentru colectivă, diferite „cheltuieli de transport" la Făget, mă rog, să fie de toate. Drept este însă că nădejdea tot la dovezi rămăsese.

De la ardei — îi se cam trecuse sezonul și îi se ieftinise prețul — a trecut la... țigle. A întocmit în numele colectivei o adresă către fabrica „Mondial" din Lugoj pentru cîteva mii de țigle. Bineînțeles că nici gînd n-avea gospodăria să cumpere țigle, ea fiind destinată unor cetățeni din Miercurea Ciuc care, chipurile, își ridicau case.

Aci intervine însă fatalitatea, ghinionul, mă rog, cum vreți să-l numiți. Cetățenii, odată în posesia țiglei, s-au dus frumușel cu ea la Oradea s-o vîndă pe piață. I-au prins organele miliției, cercetări, anchetă și șubredele temelii ale „fabricii" de dovezi au început să trosnească amenințător.

Totuși, contabilul Iancuiescu Zaharia continuă încă să împărățească peste registrele, dosarele și... ștampila colectivei.

Nimic nou sub soare? Deocamdată, da, dar mai tîrziu cine știe!... Cei de teapa contabilului din Cutina ajung curînd la închisoare.

S. LEONARD

Cînd plutești sub lauri... ...rămîi fără el.

(Desen de N. CLAUDIU)

SATIRA și UMOR

Ghicitori

Nu ți-i mamă, dar te-nvață
Cum să ai noroc în viață.
Cum să semeni, cum să ari,
Ca să strîngi recolte mari.

(Cartea agrotehnică)

Leneș e de te crucești
Dar de-l crești,
Te-mbogățești!

(Porcul)

Rimător cu două coarne
Cîmpu-l place să-l răstoarne.
Iar pe urma lui, la anul,
Mîndru va mai crește lanul.

(Plugul)

Cele bune și de soi
Le alege din gunoi.

(Selectorul)

Tehnicianul agricol Iosif Pe recseni din raionul Carei, fost fruntaș în muncă, azi e codaș. Unele comune aflate sub îndrumarea sa (Moftinu Mic, Cumești ș.a.) nu au realizat nici 6 la sută din planul de însămînțări.

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

O întovărășire zootehnică în Topești.

Satul Topești aparținînd comunei Tismana este situat în zona de munte. Cei mai mulți dintre locuitori se ocupă cu creșterea oilor. De această particularitate au ținut seama activiștii de partid cînd au îndrumat sătenii să formeze unități agricole cooperatiste. Multe întrebări trebuiau lămurite, multe îndoieli spulberate.

Ale cui vor fi oile aduse în întovărășire, ce venituri se repartizează membrilor, acestea au fost întrebările cele mai des puse. Răspunsurile au fost lămuritoare: oile continuă să rămînă în proprietatea membrilor, iar veniturile fiecăruia vor fi în raport cu numărul de animale aduse și cu producția obținută.

Au mai lămurit agitatorii și un alt fapt și anume: Spre deosebire de trecut, cînd chiaburii organizatori de stîne furau din laptele, lîna și brînza oilor date de țărani în grijă, în întovărășire membrii vor putea urmări îndeaproape producția obținută și împărțirea dreaptă a acesteia.

Cîțiva săteni au semnat cereri. Printre ei comuniștii Constantin Croitoru, Vasile Nufescu, Gheorghe Croitoru și Cotan Dumitru. In cîteva zile, întovărășirea s-a închegat: 32 de familii au adus la saivanul comun 115 oi.

A trecut de atunci un an. Iată cîteva din avantajele obținute de întovărășiți în acest răstimp. De la fiecare oaie adusă în întovărășire membrii au primit 9 kg de brînză, adică dublu față de cît au luat țăranii individuali, fără să mai punem la socoteală laptele și lîna. A mai obținut întovărășirea și 6.000 lei pentru brînza predată cooperativei.

Preocupați de dezvoltarea unității lor, întovărășiții nu au împărțit între ei acești bani. Au hotărît să-i folosească pentru cumpărarea la fondul de bază a 10 oi de rasă și construirea unui saivan pentru 400 de oi.

Belșug

— Ăștia, toată ziua sînt cu sapa în mînă!

Vorbele unora dintre individuali aveau o nuanță de reproș. Alții rîdeau puțin batjocoritor.

Colectiviștii nu s-au sinchisit nici de unii, nici de alții. După ce cartofii au răsărit din pămîntul bine arat și „îngrășat", au început prășitul. Intîia oară colectiviștii au prășit cu sapa, apoi de trei ori cu prășitoarea. Au considerat treaba isprăvită după ce au făcut și a 5-a prașilă tot cu sapa. Așa au lucrat toate cele 15 ha însămînțate cu cartofi.

Dacă, trecînd prin fața gospodăriei colective Valea lui Mihai, din raionul Secuieni, veți observa în curte o grămadă uriașă de cartofi, să știți că ea nu reprezintă toată recolta strînsă de colectiviști. O parte, — 16.400 kg — a fost predată, conform contractului, cooperativei „Frontiera", 98.000 kg au primit membrii ca avans de 40 la sută, iar restul pînă la 250.000 kg cît s-a obținut va fi păstrat în gospodărie.

In timp ce o parte dintre colectiviștii din brigăzile de cîmp se ocupă cu recoltarea și încărcarea sfeclei de zahăr care va fi trimisă fabricii de zahăr din Arad, ceilalți au ieșit din nou în cîmp. Dau zor pentru a termina de însămînțat cu grîu cele 106 hectare, destinate acestei culturi.

GH. BOBOC
corespondent

Nu-i rău, dar nici prea bine...

Observații pe marginea realizării unui buget

Fiecare gospodărie colectivă are anumite particularități în privința dezvoltării ramurilor de producție agricolă. Gospodăria colectivă „Hristo Botev" din Vinga regiunea Timișoara, a dezvoltat cultura plantelor tehnice și îndeosebi legumicultura, continuînd în felul acesta vestitele tradiții ale legumicultorilor din comună. LEGUMICULTURA ȘI PLANTELE TEHNICE OCUPA CIRCA 500 DE HA, ADICA APROXIMATIV 20 LA SUTA DIN SUPRAFAȚA ARABILA — ele aduc gospodăriei cele mai însemnate venituri bănești.

PESTE 1.700.000 LEI

Acum cînd recoltarea tuturor culturilor se apropie de sfîrșit și gospodăria pregătește alcătuirea bilanțului, se poate constata că VENITURILE BANEȘTI ALE GOSPODARIEI DEPAȘESC SUMA DE 1.000.000 LEI, iar veniturile în perspectiva pe următoarele trei luni nu vor fi inferioare sumei de 700.000 lei. Datorită unor fluctuații neprevăzute la prețurile legumelor, veniturile bănești vor rămîne în urma prevederilor bugetare cu aproximativ 300.000 — 350.000 lei, însă vor fi totuși mai mari cu peste o jumătate de milion față de cele de anul trecut.

Suprafețele mai mari cultivate cu plante tehnice și legume au contribuit în primul rînd la realizarea acestei creșteri.

Astfel, față de anul 1956 s-au cultivat cu 6 hectare mai multă sfeclă de zahăr, cu 3 hectare mai mult tutun și cu 12 ha mai multe zarzavaturi. Suprafața răsadnițelor a crescut în acești ani de două ori, ajungînd să măsoare acum 2.200 m.p. In 1957, recoltele planificate au fost depășite la aproape toate culturile tehnice și legumicole. Valorificînd o cantitate de aproximativ 20 de vagoane de legume timpurii, gospodăria a realizat în proporție de 80 la sută veniturile prevăzute în buget pe trimestrul II și a putut să împartă la sfîrșitul lunii mai un avans bănesc de 3 lei la zi-muncă.

Pe întregul an se vor împărți colectiviștilor — numai bani — 960.000 de lei, revenind cîte 5 lei la fiecare zi-muncă. Se realizează astfel în proporție de 95—98 la sută una din prevederile importante ale bugetului. Pe de altă parte, fondul de bază al gospodăriei a crescut în prima parte a anului 1957 cu 101.000 lei. Dezvoltarea gospodăriei și veniturile mereu crescînde pe care le primesc membrii ei au făcut ca anul acesta încă 38 familii de țărani muncitori să ceară primirea în gospodăria colectivă.

CHELTUIREA RAȚIONALA A FONDURILOR

Producției i s-au repartizat 95 la sută din totalul cheltuielilor. O analiză sumară ne arată că majoritatea cheltuielilor s-au făcut pentru procurarea unor materiale absolut necesare pentru creșterea producției agricole (semințe, îngrășăminte chimice, insectofungicide etc.). Trebuie remarcat faptul că gospodăria a reușit să realizeze economii în valoare de aproximativ 30.000 lei la capitolele „Cumpărarea de inventar mărunt" și „Consumul de carburanți și lubrifianți", compensînd depășirea justificată a altor cheltuieli de producție ce privesc procurarea de semințe, executarea reparațiilor capitale la motopompe etc. O treabă bună au realizat în această privință întreprinderile anexe care au confecționat peste plan, pentru necesitățile gospodăriei, 400 bucăți căpestre, 80 bucăți opritori și 20 hamuri în valoare totală de 13.000 lei.

MAI SINT MULTE POSIBILITAȚI NEFOLOSITE

Cifrele despre realizarea prevederilor bugetare indică însă și faptul că în această unitate există multe posibilități nefolosite pentru creșterea veniturilor. Una din aceste posibilități ar fi dezvoltarea creșterii animalelor. Deși gospodăria agricola colectiva din Vinga are 466 hectare de fînețe, sectorul zootehnic este foarte slab dezvoltat și nu asigură decît 5—6 la sută din veniturile bănești. Grăbind terminarea construcțiilor, colectiviștii de la Vinga pot să întărească în mod considerabil sectorul zootehnic (îndeosebi la taurine și porcine) și să mărească cu încă cel puțin 400.000—500.000 lei veniturile gospodăriei.

Potrivit prevederilor bugetare, în trimestrul I s-au realizat la gospodăria colectivă din Vinga abia 1—2 la sută din veniturile anuale planificate. Or, această gospodărie stăpînește și un băltăriș bogat în pește și stuf, băltăriș ce se întinde pe circa 25 de hectare. Stuful ar putea fi recoltat și prelucrat în gospodărie, dîndu-se de lucru colectiviștilor în timpul iernii. Pescuitul și vînzarea obiectelor confecționate din stuf ar asigura noi venituri gospodăriei în primele luni ale anului.

GH. EICHNER

Uniți sîntem mai puternici

Cu un an în urmă noi am început să facem toate lucrările în comun și să obținem recolte mai mari cu 300-400 kg la ha decît cele din sectorul individual. Intovărășirea a început să crească ca pruncul din poveste: într-un an cît alții în șapte. Ea numără astăzi 1.043 familii care lucrează laolaltă 3.180 ha teren. Toate lucrările agricole la păioase le-am executat în comun și am obținut pe unele tarlale, unde s-au aplicat îngrășăminte chimice, 2.430 kg grîu la ha. Am strîns de pe arie 175.531 kg grîu pentru sămînță și 34.328 kg grîu pentru fondul de bază.

Am putea aminti aci și alte realizări însemnate: am contractat cu statul și am predat la timp 100 tone de grîu și 200 tone de porumb, precum și însemnate cantități de sfeclă de zahăr, tutun, cînepă, etc. Am cumpărat din fondul de bază 270 de saci, un cîntar și o mașină de semănat.

Dar acesta este numai începutul. Pentru anul agricol 1957-58, adunarea generală a hotărît să însămînțăm 1.300 ha cu grîu, 400 cu sfeclă de zahăr, iar restul cu porumb, cînepă, etc. S-a împărțit întreg numărul de întovărășiți în 11 brigăzi, cuprinzînd cîte 80-90 de familii fiecare cu circa 300 ha teren arabil. Brigăzile au fost organizate după așezarea familiilor pe străzi, pentru ca brigadierii să poată face mai ușor mobilizarea oamenilor. S-a întocmit un plan de asolament pentru întreaga suprafață a întovărășirii și s-au întocmit planurile de cultură pentru fiecare brigadă. Apoi s-a pornit la însămînțările de toamnă. Pentru a izbuti să aplicăm întreg complexul de reguli agrotehnice ce se cere și pentru a grăbi terminarea însămînțărilor am hotărît să folosim pe lîngă tractoarele S.M.T.-ului întregul număr de atelaje existent.

Muncind astfel în comun, uniți, ne simțim mai puternici. Aproape întreg satul ni s-a alăturat. In prezent 91,10 la sută din numărul de familii din sat se află în sectorul cooperatist.

COROACI IOAN
președintele întovărășirii din Simand, raionul Criș.

In comuna Curteni din Regiunea Autonomă Maghiară a apărut în ultimii ani o uliță nouă: ulița colectiviștilor.

Sprijinul gospodăriilor agricole de stat în colectivizarea regiunii CONSTANȚA

Prin colectivizarea completă a regiunii Constanța putem considera că în această parte a țării agricultura a fost așezată în întregul ei pe baze socialiste. Activitatea neobosită a organelor de partid și de stat, a inginerilor și tehnicienilor, a învățătorilor și agitatorilor a fost încununată de succes: astăzi în regiunea Constanța nu mai există țăran muncitor în afara gospodăriei colective.

In fața acestei situații, se cuvine să amintim și aportul pe care l-au adus gospodăriile de stat din cuprinsul regiunii, la obținerea acestui succes.

Era în primele luni după Plenara din 3—5 martie 1949. Echipele de activiști de partid și de stat umblau prin satele regiunii Constanța, discutau pe îndelete cu oamenii și căutau să-i convingă să renunțe la munca de unul singur pe petecele de pămînt răzlețite și să treacă la munca unită pe tarlalele mari, fără haturi, unde au posibilitatea să lucreze pămîntul în chip nou. Era un început. Un început tare anevoios. In acele momente grele, de pionierat, exemplul gospodăriilor de stat a constituit o bază materială concretă, de lămurire a țăranilor muncitori cu gospodării individuale asupra superiorității muncii pe suprafețe mari, cu mijloace mecanizate și după cerințele agrotehnicii. Că este așa, o dovedesc faptele. Primele gospodării colective s-au înființat tocmai în preajma unităților agricole de stat. Exemple? Cîte vreți: Ceamurlia, Topraisar, Palazul Mare, Cobadin, Casimcea și altele. La întemeierea lor colectivele de muncă din gospodăriile de stat au dat o contribuție importantă și în calitate de agitatori. Trebuie să subliniem faptul că și mai tîrziu un mare număr de muncitori, tehnicieni și ingineri din gospodăriile de stat au făcut parte din echipele de agitatori care au dus munca de lămurire pentru cooperativizarea și colectivizarea regiunii Constanța.

De la înființarea primelor unități agricole cooperatiste și pînă astăzi, preocuparea principală a gospodăriilor de stat a fost sprijinirea multilaterală a acestora, în vederea dezvoltării și consolidării lor economico-organizatorice. Sute de ingineri și tehnicieni din gospodăriile de stat, alături de cei din S.M.T.-uri, au muncit cot la cot cu conducerile gospodăriilor colective la întocmirea dărilor de seamă și a planurilor anuale de producție, i-au sfătuit pe colectiviști asupra felului cum trebuie să-și organizeze mai bine munca pe brigăzi și echipe, au îndrumat din punct de vedere agrotehnic desfășurarea lucrărilor, au predat lecții în cadrul cursurilor de masă. Ceea ce este mai important însă, gospodăriile de stat au ajutat unitățile agricole cooperatiste cu zeci de mii de tone de semințe de soi și cu mii de capete de animale de prăsilă. Redăm mai jos un tabel care ilustrează acest ajutor pe ultimii patru ani:

ANUL		1954	1955	1956	1957
Grîu de toamnă	(TONE)	2.125	3.129	7.389	15.000
Orz de toamnă	"	—	—	120	—
Ovăz	"	51	52	112	—
Porumb hibrid dublu	"	—	—	—	675
Porumb hibrid simplu	"	—	—	—	704
Tăurași	(CAPETE)	202	171	172	165
Scrofițe	"	564	657	—	—
Vierușî	"	258	349	420	180
Mieluțe	"	6.708	10.290	13.805	18.700
Berbecuți	"	6.168	7.996	—	8.825

Deosebit de aceste livrări, trebuie să arătăm că gospodăriile de stat au dat anual, prin schimb direct unităților agricole cooperatiste, alte zeci de mii de tone de sămînță de soi. In această privință, pot fi date exemple nenumărate. Iată cîteva numai din anul acesta. Gospodăria de stat din Cobadin a dat gospodăriei colective din comună sămînța de grîu de soi Bulgaria 14, necesară pentru a-și însămînța 23 de ha și a-și procura astfel pe terenuri proprii întreaga cantitate de sămînță de care va avea nevoie în anul viitor. La fel a procedat și gospodăria de stat din Ciocîrlia de Jos astă-primăvară, cînd i-a dat gospodăriei colective din Ciocîrlia de Sus 10 vagoane de porumb hibrid, primind în schimb 10 vagoane de porumb obișnuit pentru consum. Ajutate în felul acesta, gospodăriile colective s-au putut întări și deveni centre de atracție puternice pentru țăranii muncitori individuali.

In decursul anilor, între gospodăriile de stat și cele colective s-au stabilit relații strînse de colaborare reciprocă. Tot mai multe au fost cazurile cînd gospodăriile de stat au luat sub patronajul lor una sau două gospodării colective, aflate în vecinătate. In cadrul acestui patronaj, gospodăriile colective se bucură de o serie de avantaje cum ar fi: repararea uneltelor în atelierele gospodăriilor de stat, folosirea temporară a unor mașini agricole, primirea unor piese de schimb pentru utilajul de care dispun, asistență agrotehnică și altele. Gospodăria de stat Sacele, de pildă, a dat în vara aceasta gospodăriei colective din comună două secerători pentru a-și putea recolta la timp grîul. Gospodăria de stat Basarabi a desfundat și a plantat cu mijloace proprii zece hectare de vie la gospodăria colectivă Poarta Albă, iar oile gospodăriei colective din Valea Dacilor au păscut, gratuit, pe terenurile gospodăriei de stat Ciocîrlia de Jos. In privința relațiilor strînse dintre gospodăriile de stat și cele colective este semnificativ următorul exemplu: Sabri Emurla, președintele gospodăriei colective din Cobadin, vine atît de des pe la gospodăria de stat pentru a se sfătui cu directorul, încît muncitorii gospodăriei cînd îl văd venind îi spun în glumă: „ce-i tovarășe președinte, ai venit să semnezi condica"?

In paranteză trebuie spus că și gospodăriile de stat primesc un ajutor prețios din partea gospodăriilor colective, dar această problemă nu face obiectul articolului de față. Consider că faptele arătate sînt destul de semnificative pentru a ilustra contribuția gospodăriilor de stat în cooperativizarea și colectivizarea completă a Dobrogei și pot servi ca material de experiență pentru unitățile agricole de stat din alte regiuni în munca de transformare socialistă a agriculturii țării noastre.

DUMITRU PIRVU
Directorul Trustului Gostat — Constanța

S. M. T.-urile Țăndărei, Fibiș și Traian-Sat — fruntașe pe țară

Pentru realizările frumoase dobîndite în producție în cadrul întrecerii socialiste în perioada muncilor agricole de vară, colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Țăndărei — regiunea Constanța, a fost distins duminică 20 octombrie cu „STEAGUL ROȘU DE STAȚIUNE FRUNTAȘA PE ȚARĂ" al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură și al Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

In campania de vară a anului acestuia S.M.T. Țăndărei și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 202,4 la sută. Stațiunea îndeplinind totodată și 93,4 la sută din planul anual. Prețul de cost a fost redus cu 1 leu de fiecare hantru, obținîndu-se o productivitate a muncii de 235 la sută. Producția medie a fost depășită la toate culturile în unitățile deservite.

S.M.T.-urile Fibiș, regiunea Timișoara și Traian Sat, regiunea Galați, au primit steagurile de „Stațiune evidențiată I și respectiv II pe țară", pentru realizările obținute în producție.

De ce creșterea animalelor este socotită nerentabilă în gospodăria colectivă din Bălteni?

(Urmare din pag. 1-a)

tate în creșterea animalelor, îngrijitorii se schimbă foarte des. Bunăoară, îngrijitorii de la vaci s-au schimbat în acest an de 4 ori. Cît privește evidența zootehnică aceasta nici nu există. Ca urmare, nu se cunoaște producția zilnică de ouă și de lapte pe cap de animal, iar munca de selecție nu poate fi urmărită.

Nu este de mirare că ferma de vaci este socotită nerentabilă de unii colectiviști atît timp cît laptele, puțin cît se obține, se împarte zilnic colectiviștilor în loc să fie valorificat. Despre hrănirea rațională a animalelor pe grupe de producție nici nu poate fi vorba. In primul rînd nu se poate aplica această metodă înaintată fiindcă nu avem asigurate toate sortimentele de furaje ce se cer pentru a face o hrănire rațională a animalelor, iar în al doilea rînd n-are cine să aplice această metodă. Ce-i drept, noi am fi putut asigura o bază furajeră completă pentru animalele proprietate obștească, dacă am fi însilozat ceva furaje. In acest an însă gospodăria noastră n-a întreprins nimic pentru a se însiloza nutrețurile necesare hrănirii animalelor pe timpul iernii. De altfel nici organele tehnice agricole nu ne-au acordat ajutor în această direcție, tehnicianul veterinar vine foarte rar în gospodărie și atunci cînd vine, stă puțin uitînd de multe ori să se intereseze și de soarta animalelor.

*

Pentru dezvoltarea sectorului zootehnic socotim că în gospodăria noastră numărul animalelor de producție poate să crească cu mult. Bunăoară, în anul viitor putem avea 20 de vaci cu lapte și 500 de oi. De asemenea, numărul porcilor, rațelor și stupilor poate spori cu mult. După calculele făcute, noi putem obține în anul viitor numai de la fermele de animale peste 200.000 de lei venituri bănești. In acest scop am hotărît să trimitem un colectivist la școala de brigadieri zootehnici, care să conducă apoi munca în fermele de animale. Pentru ca îngrijitorii de animale să aibă o continuitate în muncă propunem organizarea pe timpul iernii a unui cerc agrozootehnic în gospodărie. Procedîndu-se în acest fel colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic vor putea să-și însușească cunoștințe privind creșterea animalelor în scopul introducerii unei evidențe zootehnice, noi rugăm organele zootehnice de la secțiunea agricolă raională să ne dea ajutorul necesar. In ceea ce privește asigurarea unei baze furajere îndestulătoare, sîntem hotărîți ca în anul viitor, să mărim suprafața însămînțată cu porumb pentru siloz pînă la 10 ha, iar pe pășunea gospodăriei vom aplica de pe acum îngrășăminte naturale și minerale în așa fel ca producția medie de masă verde la ha să fie îndestulătoare.

V. ROMAȘCU
brigadier la gospodăria colectivă din Bălteni, raionul Vaslui

Noutăți

O metodă simplă de călire a semințelor

Unor semințe le place căldura. Dacă sînt puse în pămînt rece, încolțesc cu întîrziere, dau plante slabe și ca urmare recolta e mică.

Cercetătorul sovietic Iacovenco a încercat o nouă metodă de călire a semințelor, de sporire a rezistenței plantelor la frig, pentru a îndrepta tocmai neajunsul de care am amintit. Cum a procedat? A muiat semințele de tomate, ardei, cînepă etc. în soluție de permanganat de potasiu (1 parte permanganat la 100 părți apă) și le-a așezat între două blocuri de gheață timp de 10 zile. După aceea, le-a scos din gheață, le-a întins în straturi subțiri și le-a uscat. Semănînd aceste semințe mai devreme decît de obicei, la temperatură mai scăzută, ele au încolțit, au dat plante viguroase, care au rezistat la frig, și au dat recolte normale. Și semințele de porumb călite la gheață, însămînțate pe vreme rece (10 grade ziua și 0 grade noaptea) au răsărit uniform și au crescut normal dînd o recoltă bogată.

Razele ultraviolete dau la iveală semințele atacate de boli

Mare necaz produce cultivatorilor apariția în lanuri a tăciunelui, mălurii și a altor boli criptogamice, care scad recoltele în proporție foarte mare. In multe cazuri, bolile se transmit prin sămînță. Iată de ce este necesar să putem recunoaște și îndepărta semințele în interiorul cărora se află germenii acestor boli.

In acest scop se pot folosi cu mult succes razele ultraviolete.

Dacă-s tratate cu raze ultraviolete, semințele de grîu sănătoase, coapte și bine uscate, încep să dea o lumină albăstruie în întuneric. Este fenomenul de fluorescență. E de ajuns însă ca sămînța să cuprindă în interior spori sau miceli de ciuperci ori bacterii, pentru ca fluorescența să nu se producă. Nu devin fluorescente nici semințele încă verzi, sau cu un conținut prea bogat în apă.

Ing. N. ȘUSTER

Experimentarea sistemului de salarizare îmbunătățit

Cîteva rezultate obținute în S. M. T.

Din aplicarea de pînă acum a sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere rezultă că acesta a fost primit cu bucurie de muncitori, asigurînd o mai mare stabilitate a cadrelor, întărind responsabilitatea și cointeresarea acestora în muncă. Simplificarea sistemului de salarizare și premiere a dat posibilitate muncitorilor să-și calculeze ei înșiși drepturile și posibilitățile de cîștig, iar formele de organizare indicate de regulament se dovedesc a fi mai eficace și mai economice decît cele precedente.

In momentul de față, experimentarea este în plină desfășurare. In linii generale, acțiunea de consultare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor s-a desfășurat în mod satisfăcător, propunerile acestora ducînd la o mai bună organizare a locului de muncă, la stabilirea unor tarife mai stimulative la anumite lucrări importante, cît și la descoperirea și punerea în valoare a rezervelor de creștere a productivității muncii și reducerea prețului de cost.

In perioada scursă pînă în prezent de la începerea experimentării reiese că majoritatea S.M.T.-urilor și-au realizat și depășit planul de producție. Așa, de pildă, în campania de primăvară peste 180 S.M.T.-uri, iar în perioada lucrărilor de vară peste 116 S.M.T.-uri și-au realizat și depășit sarcinile de plan. Deci cu mult mai multe unități decît în aceeași perioadă a anului 1956. De aci reiese în mod evident că noul sistem de salarizare a avut o influență pozitivă asupra îndeplinirii și depășirii planului de producție.

Trebuie să precizăm că într-un număr de 38 de S.M.T.-uri se aplică salarizarea în regie cu primă de termen optim, iar în restul de 201 unități se aplică salarizarea în acord simplu.

Din analiza rezultatelor și a informărilor de pe teren reiese că S.M.T.-urile preferă sistemul de salarizare în acord, acesta fiind mai stimulativ și cointeresînd muncitorii în procesul de producție.

Tot din analiza informărilor primite (regiunile Constanța, Timișoara, Galați) reiese că sistemul de salarizare în regie cu primă de termen optim duce de multe ori la tendința ca unii muncitori să profite salariul tarifar de încadrare, fără să depună prea multă muncă în producție. La S.M.T. Topraisar, de pildă, tractoristul Dumitru Fir a realizat de la 1 aprilie pînă la 1 august a.c. 364 de hantri, ceea ce revine în medie pe zilele efectiv lucrate cîte 3,5 hantri și a primit 4.531 lei, adică în medie cîte 1.088 lei lunar. In aceeași perioadă a anului 1956, acest tractorist avea o realizare de 5,8 hantri. Asemenea cazuri se mai pot cita.

Pentru stațiunile de mașini și tractoare s-a prevăzut ca o dată cu introducerea salarizării îmbunătățite să se realizeze o creștere a productivității muncii de 12 la sută. Ca urmare a măsurilor luate, planul de lucrări al S.M.T.-urilor din întreaga țară a fost cu mult depășit, iar productivitatea muncii a crescut în medie cu 19,5 la sută.

In ceea ce privește productivitatea muncii, influența măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și premiere poate fi apreciată ca favorabilă, un număr însemnat de S.M.T.-uri depășindu-și sarcinile stabilite inițial. Pe primul semestru al anului curent, bunăoară, la S.M.T.-urile Surduc și Sărmaș, regiunea Cluj, productivitatea a crescut cu 22 la sută, la S.M.T.-urile Hagieni, regiunea Constanța, S.M.T. Măxineni și Balta Albă, regiunea Galați, această creștere fiind între 25—35 la sută.

Cîștigurile realizate de mecanizatori, calculate pe perioada scursă față de aceeași perioadă a anului 1956 au crescut de asemenea simțitor. In S.M.T.-urile din regiunea Stalin, de pildă, cîștigul a crescut cu 30 la sută, în regiunea Cluj cu 18 la sută, în regiunea Pitești cu 30 la sută. La S.M.T.-urile din regiunea Constanța au realizat un cîștig mediu per total muncitori de 750—800 lei, sumă în care nu sînt incluse încă premiile pentru depășirea planului pe perioada lucrărilor de vară, premiile pentru depășirea producției la păioase etc.

PROBLEMA NORMELOR DE PRODUCȚIE

Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 stabilește sarcina să se treacă la studierea și aplicarea normelor cu motivare tehnică. In general, s-a constatat că în privința verificării normelor la lucrările ce se execută cu tractoarele, conducerile unităților nu s-au preocupat de a le verifica pe tipuri de tractoare și feluri de lucrări, prin întocmirea de fișe de observație. Trebuie să atragem atenția că acest lucru va constitui o greutate în stabilirea unor tarife cît mai juste pe unitatea de măsură. De aceea, se impune de urgență ca această problemă să fie studiată temeinic de către conducătorii unităților care vor trebui să ia măsuri de a întocmi documentațiile necesare la lucrările specifice ce se execută încă în această toamnă.

*

Pînă la definitivarea salarizării și premierii îmbunătățite a mai rămas puțin timp. Pentru ca această acțiune importantă să-și atingă scopul, e necesar ca atît comisiile de coordonare regionale cît și cele din S.M.T.-uri să urmărească cu cea mai mare atenție și să informeze comisia departamentală asupra rezultatelor economice și a completărilor ce mai trebuie făcute, în scopul obținerii unor concluzii juste și a definitivării sistemului de salarizare.

Ing. C. CHIRIȚĂ
din Departamentul Agriculturii

Insemnări de la o ședință

Ședința a fost foarte scurtă. Tovarășul Dan Furtună, directorul gospodăriei de stat Ciocîrlia de Jos din raionul Medgidia, a citit cîteva cifre înscrise la capitolul realizări, din care am reținut că în acest an unitatea a reușit să livreze statului 227 de tone de grîu peste plan. Cît face această depășire în bani nu știu, deși un calcul s-ar putea efectua ușor, luînd în considerare suma de 41.450 de lei (adică 2 la sută din valoarea grîului obținut peste plan) pe care mi-am notat-o exact, deoarece trebuia împărțită muncitorilor și tehnicienilor ce se evidențiaseră în muncă.

Era prin urmare o ședință de premiere. Primul a primit banii brigadierul Dumitru Chiru: 1400 de lei. Apoi, alții și alții: Constantin Stratulat, Vasile Iftode, Vasile Cociu, Dumitru Hurmuz, Ion Vizan etc. In total 36 de muncitori manuali, tractoriști, brigadieri și mecanici agricoli. Dintre aceștia 26 au primit drept premiu peste 1000 de lei.

Și ședința s-a încheiat aici. Fără obișnuitele angajamente, dar cu un îndemn: să lucreze fiecare mai bine pentru a contribui la obținerea unor producții tot mai mari la hectar, deoarece cine muncește cu rîvnă și pricepere este răsplătit așa cum se cuvine.

G. L.

Scrisori din COLHOZUL „STALIN"

Gîndurile și planurile noastre (X)

IVAN MAZUNOV
secretarul Biroului de partid
al colhozului „Stalin"

Din scrisorile de pînă acum ați văzut ce multe lucruri a înfăptuit colhozul nostru. Noi socotim însă că obținînd aceste realizări nu am ajuns la o limită. Colhoznicii noștri nu sînt obișnuiți să se culce pe lauri. De la cel din urmă colhoznic pînă la președintele gospodăriei, sîntem cu toții convinși că fiecare din ramurile producției colhoznice ascunde încă rezerve mari, multe posibilități nefolosite încă. Și noi ne frămîntăm și facem planuri cum să punem în mișcare aceste rezerve și posibilități, cum să le folosim mai bine.

Mărturie a acestei frămîntări este planul de perspectivă pentru dezvoltarea colhozului în anii 1956—1960, elaborat de noi și aprobat de adunarea generală. Iată numai cîteva cifre din acest plan: pînă în anul 1960 noi plănuim să ridicăm venitul anual la aproape 15 milioane ruble; culturile vegetale trebuie să ne dea un venit de 6.540.576 ruble, iar creșterea animalelor — 7.786.692 ruble. Restul de venituri ni le vor da întreprinderile anexe ale colhozului.

E greu de enumerat într-o scurtă scrisoare tot ceea ce avem noi de gînd să facem potrivit planului de perspectivă. Dar poate că nici nu e nevoie s-o facem, cu atît mai mult cu cît viața însăși corectează în chip substanțial planurile noastre. Ceea ce părea ieri suficient, azi nu ne mai mulțumește și de aceea noi ne revizuim proiectele, lărgindu-le necontenit.

Să luăm de pildă viticultura. Nu de mult încă ni se părea că cele o sută de hectare de plantații prevăzute în plan ar fi pe deplin îndestulătoare, că nici n-am putea cultiva mai mult. Viața însă ne-a arătat că felul acesta de a privi lucrurile era greșit. Ținînd seama de experiența cultivării viței de vie la stațiunea experimentală Tiurtupinskaia, noi am hotărît să extindem plantațiile de viță de vie, să lărgim suprafețele plantate cu livezi. Colhoznicii au susținut în unanimitate comitetul de conducere al colhozului în această direcție. În anul 1960 viile noastre vor ocupa o suprafață de cel puțin 900 hectare, iar recolta globală de struguri se va ridica la 4 milioane kg. pe an.

Gîndindu-ne la dezvoltarea continuă a gospodăriei colhozului, noi, conducătorii acestei gospodării, nu uităm nici o clipă ce anume trebuie făcut pentru a îmbunătăți și mai mult, necontenit, viața colhoznicilor, pentru a ridica și mai mult nivelul lor cultural. În această privință se proiectează să se facă multe. Așa de pildă, în anul 1960 valoarea zilei-muncă se va ridica la 15 ruble, fără a mai pune la socoteală grînele, legumele, fructele, și celelalte.

Fiecare din colhoznicii noștri știe de pe acum că în anul viitor se va înălța un club nou, un adevărat palat cultural. Oamenii noștri știu de asemenea că pînă la sfîrșitul anului 1960 vor apare uliți noi și frumoase la sediul central al colhozului, cum și în localitățile unde se află brigăzile noastre complexe. Se string intens materialele de construcție necesare pentru noi băi, săli de dușuri, noi grădinițe de copii și creșe, pentru felurite așezăminte culturale, pentru lărgirea taberei de pionieri de pe țărmul Mării de Azov și pentru multe alte construcții.

Toate acestea erau mai ieri vise, proiecte, iar azi devin realități. Nikita Cetverikov, unul din cei mai bătrîni colhoznici de la noi, mi-a spus o dată: „Mi-aduc aminte cum am tras noi cele dintîi brazde ale vieții colhoznice și mă minunez acum cît de departe a ajuns colhozul nostru!" Alături de Cetverikov se afla nevasta lui Natalia Fedotovna, care a străbătut și ea laolaltă cu colhozul un drum de aproape 36 de ani, și care a adăugat: „Pentru toate acestea aducem mulțumiri puterii sovietice".

Clubul colhozului

Mi-am adus fără să vreau aminte că femeia aceasta modestă a păstrat în anii războiului steagul colhozului și „Ordinul Lenin" cu care a fost decorat colhozul, cum și actul de folosință pe veci a pămîntului. Le-a păstrat fiindcă credea în victorie, fiindcă știa că fără colhoz nu ar putea trăi.

Da, cu asemenea oameni poți urni și munții din loc. Sînt oameni cu vise mărețe, oameni de fapte mari. Întărindu-și colhozul ei se gîndesc și la destinele voastre, dragi tovarăși romîni, pătrunși de dorința de a statornici o strînsă prietenie cu dumneavoastră, de a face schimb de experiență, de dorința unui ajutor frățesc reciproc. Noi, comuniștii, și colhoznicii noștri fără de partid nutrim aceleași calde simțăminte internaționaliste.

DISCUȚII

Defecțiuni ce-și au rădăcina în modul de aplicare

Metoda executării construcțiilor din piese prefabricate se folosește de cîțiva ani și în agricultură. Fără îndoială, s-a urmărit ca prin adoptarea acestui sistem să se rezolve într-un mod practic problema destul de complicată a construirii rapide și economice a unui volum foarte mare de clădiri specifice agriculturii socialiste. Analizînd rezultatele obținute prin aplicarea acestei metode, se poate aprecia dacă această acțiune și-a atins scopul urmărit sau nu. DE LA ÎNCEPUT VREAU SĂ ARĂT CĂ SISTEMUL DE EXECUȚIE PE BAZĂ DE PREFABRICATE REPREZINTĂ O TREAPTĂ MAI ÎNALTĂ ÎN TEHNICA EXECUȚIEI CONSTRUCȚIILOR ȘI DACĂ REZULTATELE OBȚINUTE PÎNĂ ACUM N-AU CORESPUNS AȘTEPTĂRILOR, APOI ACEASTA SE DATOREȘTE UNOR CAUZE CE-ȘI AU RĂDĂCINA ÎN MODUL DE APLICARE. Să discutăm pe scurt despre aceste cauze.

În primul rînd, cred că METODA FOLOSIRII PREFABRICATELOR A FOST APLICATĂ PREA BRUSC ÎN DOMENIUL CONSTRUCȚIILOR AGRICOLE, SURPRINZÎND PE CONSTRUCTORI NEPREGĂTIȚI. CA METODĂ NOUĂ DE LUCRU EA NECESITĂ O PREGĂTIRE TEHNICĂ CORESPUNZĂTOARE. În al doilea rînd, APLICAREA ACESTEI METODE A FOST GENERALIZATĂ PREA REPEDE CUPRINZÎND CONSTRUCȚII CE SE EXECUTAU LA UNITĂȚILE AGRICOLE SITUATE ÎN CELE MAI VARIATE REGIUNI ȘI COLȚURI ALE ȚĂRII, FĂRĂ A SE ȚINE SEAMA DE SPECIFICUL TERENULUI, CĂI DE COMUNICAȚIE, SURSE DE APROVIZIONARE CU PREFABRICATE, DOTAREA UNITĂȚILOR EXECUTANTE CU UTILAJE ADECVATE DIFERITELOR MANIPULĂRI, RENTABILITATEA LOR ÎN RAPORT CU COSTUL CONSTRUCȚIILOR CE S-AR FI PUTUT EXECUTA PRIN FOLOSIREA RESURSELOR LOCALE ETC. Aceasta a determinat neterminarea construcțiilor la timp, scumpirea prețului de cost și calitatea lor inferioară. Un caz specific în acest sens îl prezintă S.M.T. Coțușca din raionul Darabani, regiunea Suceava. Aci, șantierul a fost deschis în 1955, construcțiile executîndu-se din prefabricate de beton armat. Localitatea este situată la o distanță de 39 de km de cea mai apropiată gară, de care este legată printr-un drum de țară în majoritate complet nepietruit și practicabil numai în zilele călduroase de vară. Șantierul nu a putut fi încadrat cu personal tehnic care să cunoască metoda execuției din prefabricate de natura celor prevăzute în proiectele de execuție. Pe de altă parte, nici atelierul de prefabricate nu a putut fi dotat cu toate utilajele confecționării normale a prefabricatelor și nici șantierul nu a avut toate utilajele necesare manipulării și montării pieselor grele. Consecința? O parte din chesoanele atelierului mecanic s-au dărîmat din cauza calității proaste a pieselor și a asamblării lor defectuoase. Lucrările nu au putut fi terminate nici pînă acum, iar costul lucrărilor s-a ridicat cu peste 15 la sută din valoarea lor inițială. Trebuie arătat că valoarea devizelor acelorași construcții, pentru varianta execuției în condiții obișnuite, ar fi fost cu peste 25 la sută mai ieftină. Totodată s-ar fi evitat uzarea aproape completă a unui parc de circa 20 de autocamioane noi, pierderi de materiale în cantități importante, în special cherestea și ciment, cheltuieli de regie foarte mari ale șantierului, iar construcțiile ar fi fost terminate în termen.

Cu toate acestea, ÎNTREBUINȚAREA ÎN CONSTRUCȚII PE LÎNGĂ MATERIALELE CLASICE DE BAZĂ A UNUI NUMĂR DE PREFABRICATE DE GREUTATE RELATIV MICĂ, LA UNITĂȚILE AGRICOLE DIN REGIUNEA SUCEAVA ESTE RECOMANDABILĂ DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE. De exemplu, stîlpii din beton armat pentru împrejmuiri sînt de 30 de ori mai ieftini ca cei din lemn și totodată mult mai durabili.

Ing. DOBOȘ GERONTE
din secția agricolă regională
Suceava

Colectivizarea regiunii Constanța izvor de prețioase învățăminte

(Urmare din pag. 1)

lor. Acestor colectiviști trebuie să li se explice că nu au dreptate. În alte locuri, în special acolo unde s-au făcut investiții mari pentru construcții, sînt colectiviști ce se opun primirii de noi membri pe motivul că vin la de-a gata, după ce ei, membri vechi ai gospodăriilor, s-au zbătut în greutăți și le-au biruit. În sfîrșit, sînt și cazuri cînd la baza izolării stă mîndria. Colectiviștii nu vor să uite că în urmă cu 7—8 ani, cînd au înființat gospodăriile au fost jigniți — de multe ori insultați — de cei care vor astăzi să vină alături de ei.

Trebuie spus că și colectiviștii din Constanța au ridicat numeroase construcții și nu odată s-au mulțumit cu venituri mai mici ca să le poată ridica. Și colectiviștii din Constanța au fost insultați de cei care au priceput mai greu că munca unită aduce belșugul. Și, de ce să n-o spunem, unii dintre ei au fost primiți cu cuvinte aspre de către consătenii lor și în timpul din urmă, în zilele completei colectivizări. Acestea nu i-au împiedicat să devină agitatori, primindu-i frățește în mijlocul lor pe țăranii muncitori ce erau în afara gospodăriilor colective.

Cele spuse pînă aici nu epuizează bogata experiență cîștigată de regiunea Constanța. Acolo s-a folosit o gamă foarte largă de metode ale muncii politice care, preluate și adaptate potrivit condițiilor locale, se pot întrebuința cu succes în toate regiunile țării. De aici nu trebuie trasă însă concluzia că pretutindeni metodele folosite în regiunea Constanța au nevoie de modificări pentru a fi adaptate specificului local. MULTE DIN METODELE MUNCII POLITICE FOLOSITE ÎN RAIONUL FETEȘTI, DE PILDĂ, POT SERVI FOARTE BINE FĂRĂ NICI O MODIFICARE ÎN MUNCA DE COLECTIVIZARE A CELORLALTE RAIOANE DIN BĂRĂGAN ȘI CÎMPIA DUNĂRII. Condițiile economice, sociale și naturale din aceste raioane sînt aproape identice cu cele din Fetești.

Terminînd colectivizarea, organele de partid și de stat, tehnicienii și inginerii agricoli, țăranii dobrogeni au așezat regiunea lor în fruntea regiunilor țării. Încă de pe acum activiștii din alte regiuni recunosc că ritmul cooperativizării și colectivizării satelor dobrogene a fost pentru ei exemplu și îndemn. Această recunoaștere îi bucură desigur pe toți cei care au muncit pentru colectivizarea regiunii Constanța. Ea îi și obligă în același timp. Îi obligă să muncească și de acum încolo cu multă însuflețire pentru a face din fiecare gospodărie colectivă o unitate agricolă puternică și înfloritoare, izvor de bunăstare pentru membrii ei.

Muncind astfel agricultura Dobrogei va fi și de acum înainte exemplu și îndemn pentru agricultura întregii țări.

Ziua Națiunilor Unite

S-au împlinit 12 ani de la intrarea în vigoare a Cartei Organizației Națiunilor Unite. Acum 12 ani, în urma victoriei comune a națiunilor unite în lupta împotriva fascismului german și a militarismului japonez, aceste națiuni au hotărît să rămînă unite și în organizarea păcii și a securității lumii și în acest scop au pus temeliile unei organizații internaționale care să asigure menținerea păcii și a bunei înțelegeri între oameni — Organizația Națiunilor Unite.

În anul 1945, cînd a luat ființă Organizația Națiunilor Unite, număra 51 de membri, astăzi ea cuprinde 82 de state, adică majoritatea covîrșitoare a țărilor de pe glob.

La baza Organizației Națiunilor Unite au fost puse de la bun început următoarele principii: principiul respectării suveranității de stat, al neagresiunii, al respectării integrității teritoriale a statelor, al neintervenției în treburile interne ale altor state și principiul avantajului reciproc în relațiile economice dintre state.

La cea de-a 12-a aniversare a sa, Organizația Națiunilor Unite este pusă în fața unor probleme și sarcini de cea mai mare răspundere pentru destinele păcii. Organizația Națiunilor Unite este chemată acum să depună toate eforturile pentru satisfacerea cerințelor de pace ale popoarelor, pentru asigurarea coexistenței pașnice și a colaborării internaționale. Ea trebuie să frîneze cu hotărîre manevrele unor cercuri din Apus și îndeosebi din Statele Unite ale Americii care vor să facă din O.N.U. o arenă a „războiului rece", un instrument al politicii lor contrare intereselor păcii și ale colaborării internaționale. Ea trebuie să depună eforturi susținute pentru a găsi o soluție în problema dezarmării, ridicînd în felul acesta de pe umerii omenirii povara grea a înarmărilor și înlăturînd primejdia unui război atomic și termonuclear. Ea trebuie să dea locul ce se cuvine în sînul său Republicii Populare Chineze, reprezentanților legali ai marelui popor de 600 de milioane de oameni al Chinei.

Uneltirile statelor imperialiste și colonialiste, în frunte cu S.U.A., Anglia și Franța, care închegează felurite tratate politico-militare contrare spiritului Cartei O.N.U. și care întîmpină azi o împotrivire tot mai mare din partea mișcării antiimperialiste de eliberare a popoarelor din Asia și Africa, trebuie să fie neîntîrziat curmate.

Țara noastră, care este și ea membră a Organizației Națiunilor Unite, își spune cu tărie cuvîntul în acest înalt for internațional, luptînd consecvent împotriva războiului, pentru o pace trainică. Reprezentanții Republicii Populare Romîne au avut în plenarele Adunării Generale a O.N.U. și în diverse comisii și organisme ale acestei organizații intervenții eficace, bine primite de numeroase alte delegații, deoarece ele corespund năzuințelor de pace și înțelegere între popoare. Republica Populară Romînă va depune și de-acum înainte toate stăruințele pentru a ajuta Organizația Națiunilor Unite să-și îndeplinească înalta ei menire.

La cea de-a 12-a aniversare a Organizației Națiunilor Unite, popoarele din lumea întreagă își pun mari nădejdi în această Organizație, dorind ca prestigiul și autoritatea ei să sporească neîncetat, în interesul păcii, securității și colaborării internaționale.

Plîngerea Siriei în discuția Adunării Generale a O. N. U.

La 22 octombrie Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a luat în discuție plîngerea Siriei în legătură cu amenințările la adresa acestei țări și a păcii internaționale.

Punînd în circulație felurite zvonuri false în legătură cu așa-zisă acțiune de mijlocire întreprinsă de regele Arabiei Saudite, cercurile agresive au încercat să obțină o nouă amînare a discutării acestei plîngeri în Adunarea Generală. Delegatul Siriei a arătat însă că zvonul în legătură cu această așa-zisă mediație urmărește evitarea unei anchete a O.N.U. asupra situației de la frontiera turco-siriană ca și asupra presiunilor exercitate în ultimul timp împotriva Siriei de către S.U.A. și a cerut imediata începere a dezbaterilor.

Luînd cuvîntul în problema plîngerii Siriei, A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a declarat că această problemă este deosebit de importantă și urgentă și că ea necesită luarea unor măsuri imediate pentru înlăturarea primejdiei care amenință securitatea Siriei, a primejdiei pentru cauza păcii. Pentru aceasta este necesar în primul rînd ca trupele turcești să fie retrase de la frontiera Siriei și să se înceteze șantajul față de Siria, să se înceteze zăngănitul armelor.

Pentru a preîntîmpina primejdia dezlănțuirii unui război în Orientul Apropiat și Mijlociu, a spus în continuare A. A. Gromîko, s-ar impune o hotărîre a Adunării Generale cu privire la necesitatea ca în cazul unui atac împotriva Siriei, statele membre ale O.N.U. să pună capăt agresiunii prin folosirea forței armate.

Cuvîntarea delegatului american Lodge, care a făcut o pledoarie pentru așa-zisa lipsă de urgență a problemei, nu a făcut decît să confirme că S.U.A. nu doresc să dea posibilitate Adunării Generale să examineze plîngerea Siriei. Demascarea de către delegații Siriei și U.R.S.S. a acestei încercări prost camuflate, a determinat Adunarea să respingă propunerea de amînare și să adopte propunerea Siriei de a se relua după cel mult trei zile dezbaterea acestei probleme.

Tratativele anglo-americane

La 23 octombrie a sosit la Washington primul ministru al Angliei, Macmillan, pentru a duce tratative cu Eisenhower, președintele S.U.A. Potrivit relatărilor agențiilor de presă, tratativele vor fi consacrate în general problemelor politice legate de lansarea satelitului artificial și evenimentelor privind Siria. Macmillan a declarat reprezentanților presei că scopul tratativelor este „de a întări prietenia și de a lărgi colaborarea dintre cele două țări".

Întrevederile anglo-americane de la Washington au început la cîteva minute după sosirea în S.U.A. a primului ministru britanic, Harold Macmillan, printr-o convorbire preliminară pe care a avut-o secretarul Departamentului de Stat, Dulles, cu Macmillan, la ambasada Marii Britanii.

BULETINUL METEOROLOGIC pentru zilele de 26, 27 și 28 octombrie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea se va răci ușor în nord-vestul țării, menținîndu-se relativ caldă în vest. Cerul va fi schimbător mai mult noros. Vor cădea ploi parțiale la începutul intervalului. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperatura aerului staționară în sud-estul țării și în ușoară scădere în rest. Minimele vor oscila între minus 1 grad la 6 grade în Ardeal și 4 la 12 grade în rest, iar maximele între 12—18 grade. Local ceață dimineața.

Pentru refacerea și dezvoltarea viticulturii în regiunea Iași

(Urmare din pag. 1)

ocupa în viitor aproximativ 10 la sută din suprafața viticolă a țării și cam 15 la sută din producția ei de struguri.

În perspectivă, producția de struguri a regiunii trebuie să depășească 10 mii de vagoane anual. Asta înseamnă în medie 2 kg. de struguri la butuc, lucru realizabil printr-o îngrijire mai atentă. În acest scop e necesar ca să nu rămînă nici o coardă fără rod și nici un gol în plantație.

Într-un cuvînt, s-a întocmit planul de luptă pentru ca podgoriile regiunii Iași să-și recapete faima de altădată.

Pînă în prezent o parte din cele prevăzute în planul întocmit în anul 1954 au și fost realizate. În cuprinsul întregii regiuni s-au plantat cîteva sute de hectare cu vițe raionate, s-au înființat școli de viță în podgoriile și centrele mai importante (Cotnari, Iași, Huși), satisfăcîndu-se prin aceasta principiul miciurinist al formării puietului în aceleași condiții în care va vegeta planta. S-au construit două uzine de vinificație în podgoriile Huși și Iași și se întrevede amplasarea uneia corespunzătoare la Cotnari. A luat ființă o stațiune de cercetări viticole la Iași, care deocamdată se limitează la a da avertizări contra manei. S-a îmbunătățit simțitor aprovizionarea cu materiale și utilaj și s-au rezolvat în mare măsură deficiențele de ordin financiar. *Se fac încercări, deocamdată* timide, de a se prepara vinuri care să ne reprezinte onorabil peste graniță. De asemenea, s-au înființat o facultate și mai multe școli de calificare în viticultură și vinificație.

Din nefericire, concomitent cu aceste realizări s-au strecurat și unele deficiențe de ordin tehnic și organizatoric.

S-a pornit la refacerea principalelor podgorii fără un plan amănunțit de organizare și sistematizare. Din această cauză și din lipsa unui for local de cercetare, care să îndrume aceste acțiuni mari, ca și din neglijența unor cadre de la locul de muncă s-au strecurat și unele greșeli tehnice. Așa este cazul plantatului la distanță prea mică (1,20 m. între rînduri) a soiului Fetească albă la Cotnari (plantație înființată în 1952 la punctul Cîrjoaia), sau plantatul soiului Băbească în podgoria Huși la loc nepotrivit etc.

Astfel de greșeli elementare denotă lipsă de orientare, dar și de răspundere. Unii dintre noi bagatelizează acțiunea aceasta de redresare a fondului viticol, considerînd că înființarea unei plantații de viță de vie este o acțiune oarecare, obișnuită. Or, este bine cunoscut faptul că plantarea unei vii este o investiție de bani, materiale și muncă pe aproape o jumătate de veac. O greșeală făcută la plantatul unei vii se cumulează an de an, timp îndelungat. Nu trebuie uitat acest lucru și mai ales nu trebuie banalizat. O plantație viticolă se cere condusă de specialiști bine pregătiți și devotați meseriei. Planul de înființare trebuie verificat amănunțit și avizat de un for competent, așa cum se procedează în construcții. Aceeași problemă se ridică și în prepararea și condiționarea vinurilor. Faptul că țara noastră nu a trimis pînă acum mostre de vin veritabil de Cotnari la concursurile *internaționale trebuie analizat în mod* serios. Condițiile de microclimă și sol ale podgoriei Cotnari pot da un vin de calitate. Lucrul acesta a fost dovedit la concursul pe regiune, din februarie 1957, cînd vinurile preparate la punctul Cîrjoaia (punct periferic al podgoriei Cotnari) de către un stagiar de la Facultatea de Horticultură Iași (Anghel Gheorghe) au luat premiile I și III, obținînd notele 9,11 (Grasa) și 9,04 (Fetească albă), cu toate că erau vinuri noi (degustarea a fost închisă și la ea au luat parte aproape 50 de degustători specialiști din regiune, din podgoriile mari ale țării și din ministerul de resort). Este necesar să se urmărească în continuare aceste vinuri, pentru a nu pierde un material valoros.

De asemenea, trebuie evitate pe viitor greșelile ce s-au strecurat la construirea uzinelor de vinificație. De altfel, faptul că în cadrul Institutului Agronomic Iași a rămas o secție horti-viticolă și că ia ființă o stațiune de cercetări viticole și horticole dovedește că forurile noastre conducătoare au luat măsuri pentru remedierea lipsurilor inerente oricărui început.

Cu concursul acestor instituții și după exemplul lor, sectorul de producție urmează să continuie refacerea și dezvoltarea viticulturii de aici în mod științific. În acest scop ar trebui difuzate și popularizate memoriile planurilor de raionare a viticulturii și unele studii agro-pedologice întocmite.

Calculînd necesarul de material săditor reiese că regiunii Iași îi sînt ne*cesare circa 12 milioane de butași, adi*că 10 la sută din sarcina pe țară. De aceea o atenție deosebită trebuie acordată pepinierelor viticole. În felul acesta se creează și cadre de pepinieriști dintre viticultorii locali, asigurîndu-se menținerea unor plantații încheiate pe viitor.

Pentru aceasta trebuie înființate plantații mume de portaltoi, a căror lipsă se resimte de mult. După un studiu făcut de noi reiese că portaltoiul Berlandieri Riparia, clonul Buftea, ar da rezultate mai bune, deoarece își coace lemnul bine și dă o producție mai mare de butași. Riparia Gloire este bun pentru solurile formate pe aluviuni și sărace în calcar. Considerăm ca nepotrivită afirmația unor specialiști că în întreaga podgorie Cotnari s-ar putea folosi cu succes portaltoiul Riparia Gloire. Solul podgoriei este în majoritate cu un conținut în calcar mai mare decît poate suferi acest portaltoi. Plantația experimentală de la Cotnari, moștenită din trecut, nu-i așezată pe un sol specific podgoriei. În plus, foarte mulți butuci din ea au pierit din cauze nenaturale (păscut cu vitele, război, neglijența etc.).

O altă sarcină importantă este plantarea soiurilor raionate. În felul acesta viticultura se va dezvolta în direcțiile de producție impuse de cerințele economice și condițiile de mediu, așa cum am arătat mai înainte. Desigur că în viitor se vor descoperi soiuri noi, mai valoroase, dar create tot în condițiile locale de mediu sau adaptate acestora mai bine decît cele prezente.

Despre completarea golurilor se vorbește cam de mult. Secția de viticultură din I.C.A.R.-București dă indicații precise în această privință. În regiunea Iași majoritatea plantațiilor existente au peste 25 de ani și deci trebuie acordată o mare atenție marcotajului. Cele cîteva încercări timide de la Bucium-Iași și Huși dovedesc cu *prisosință că metoda dă rezultate* foarte bune. Ar trebui intensificată această acțiune. Din pricina golurilor, producția anuală de struguri a regiunii este diminuată cu 30—40 la sută, ceea ce înseamnă aproape 2.000 de vagoane anual. Completîndu-le, producția va crește cu peste o treime. Diferența de producție pînă la plafonul prevăzut în planul de raionare va fi acoperit prin extinderea plantațiilor actuale, refacerea celor îmbătrînite, pe măsura defrișării lor și mărirea productivității la butuc, prin aplicarea strictă a lucrărilor agrotehnice necesare.

Pentru aceasta trebuie dezvoltată mai rapid stațiunea de cercetări viticole și horticole nou înființată și întărită baza materială a învățămîntului de specialitate.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".